

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

JOHNSON & BOGREN, Kungstorget.

PRIPPS Pilsner rekommenderas.

Viner och Spirituosa
Johnson & Bogren, Kungstorget 1
Specialite: DA CAPO PUNSCH.

Pripps Pripps Pripps
Pilsner- & Lager-Öl rekommenderas.
Pripps Pripps Pripps

HENRIKSBERGS
nya
Veranda

rekommenderas i den ärade
allmänhetens benägna
åtänke.
Vördsamt
Augusta
Ryden.

BERGDAHL & PETERSSON

12 Postgatan 12
(f. d. Sillgatan)

Snickeri-Fabrik.

Rekommenderas
ett välsorterat lager
af alla slags eleganta
Möbler.

PINGSTEN

1895

15 öre ex.

ILLUSTRERAD VÅR- OCH SOMMARTIDNING

15 öre ex.

Allvar!

Redaktör: C. R. A. Fredberg.

Göteborg. D. F. Bonniers Boktryckeri Aktiebolag, 1895.

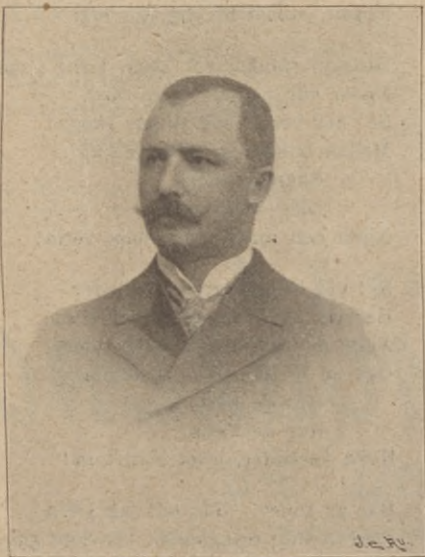
Skämt!

Pingsthögtiden

är sedan gammalt sommarens invigningsfest här i nordn, denna sköna sommar, som träder segerande fram ur kampen med den långa vinterns snö och isar. »Hänryckningens tid» kallade Tegnér den sköna festen, och han fann det rätta ordet, ty kan icke sinnet hänryckas af de fagra bilder moder natur i herrlig försommartid upprullar, så är det redan förhärjadt af olyckans, sorgens, passionernas isiga nordanvindar.

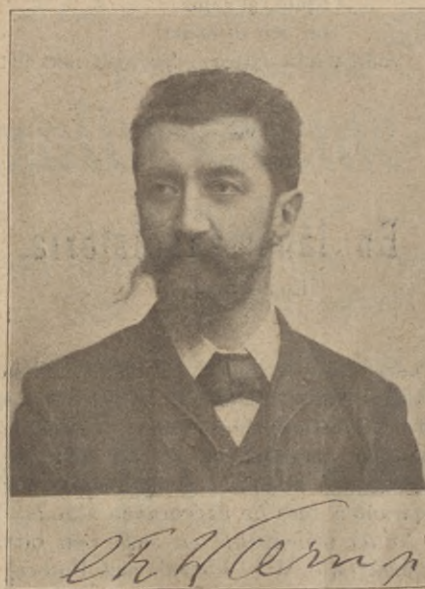
Utom detta är Pingsten mest en religiös högtid och har liksom alla större kyrkofester en historisk tilldragelse till anledning och föremål; sålunda ansluta sig jul och påsk till händelser i Kristi historia. Men dessa betydelsefulla händelser äro icke avslutade med hans jordiska bortgång. Det nya lif, som genom honom tillfördes menskligheten, började icke förr än apostlarna, som gömt hans ord i hjertat, blifvit utrustade från höjden och bildat en församling. Denna händelse kräfver därför icke mindre sin högtid än någon annan, och denna fest kan med rätta kallas andens fest; ty kristendomen trädde först vid den första pingstdagen ut i lifvet och blef för den första kristna församlingen den kraft, som lyfter öfver det jordiska och

Göteborgs brandchef.

ELOF TEGNER.

Göteborgs förnämsta idrotts- och sportsällskaps ordförande. I.

CARL FR. WÆRN JR.
(Göteborgs Segelsällskaps ordförande.)

stora fester under sju dagar, och då påsken var den största af dem, fick den en efterfest af lika många veckor som den firades i dagar. De sju veckorna efter andra påskdagen ansågos därför som en festlig tid och avslutades med en stor fest, den femtionde dagen från påskdagen. Man kallade denna högtid »veckornas fest». Dess grekiska namn betecknar den som de 50 dagarnes dag, och dess namn — pentekoste — har förändrats till pingst.

De judar, som antogo kristendomen, helig-höllo naturligtvis denna judiska fest, och från dem öfvergick föreställningen om påskglädjens utsträckning till 7 veckor till de andra kristna; men i de tre första århundradena omtalas ingen särskild pingsthögtid; alla de 50 dagarne voro lika högtidliga och kallades pingsten. Först i det fjerdte årh. finner man, att de kristna firat en särskild pingsthögtid med kristlig betydelse, kallad »andens dag», fast de på judiskt vis fortforo att anse hela tiden mellan påsk och pingst som festlig.

Af dessa 50 dagar afsöndrade sig i tidernas lopp en såsom särskild festdag. Det var den 40:de dagen efter påsk, som firades såsom Kristi himmelfärdsdag. Denna fest blef allmän under 6:e årh. och har bibehållit sin plats i det kristna kyrkoåret. Den bar i äldre tid namnet Frälsarens dag. Men ehuru framhållen som särskild hög-

J. M. LAGERWALL.
(Segelsällskapet 'Eolus' ordförande.)

tidsdag, blef den dock betraktad som länk af en större kedja, liksom Skärtorsdagen, Långfredagen m. fl.

På Oljoberget vid Jerusalem, hvarest kejsarinnan Helena (274—327) hade byggt en kyrka,

VICTOR REUTER.
(Göteborgs Skytteförenings ordförande.)

fyller människohjertat med de bästa och eviga gåfvor.

Sålunda är det pingstfesten som skall förnya minnet af andens sändning och kyrkans stiftelse.

Liksom påsken har pingsten långsamt utvecklat sig ur det skick som från judendomen öfvergick till de kristna. Judarne höllo sina

Lyckholms Lageröl och Pilsneröl rekommenderas.

*** ATALANT A-Velocipeder äro fortfarande de bästa. ***

* Juvelerare * C. A. Kjernås * Nysilvertfabrikant *

Lyckholms Lageröl & Pilsneröl * Lyckholms Lageröl & Pilsneröl

rekommenderas.

rekommenderas.

och der man hela medeltiden igenom visade lättrogna pilgrimer den himlafarne frälsarens sista fotspår, firades himmelfärdsfesten med utomordentlig pomp och ståt. Från midnatt brunno der så många facklor och lampor, att hela berget var som en eld, och traditionen berättar, att hvarje år brukade efter messan komma en susande låga, hvarvid alla närvarande föllo till jorden.

I medeltiden var det allmänt, att man uppreste en träbild af Kristus under kyrkans hvalf och lät en brinnande bild, som föreställde djefvulen, störta ned från detsamma för att på detta sätt antyda Kristi seger och djefvulens besegrande. Också höllos festmåltider, vid hvilka hvarje gäst skulle äta en hel fogel — kanske med anledning af den förestående pingsten, i hvilken dufvan spelade en stor rol. I Venedig var denna dag ända till 1789 utmärkt genom den stora fest, som kallades dogens förmålning med det Adriatiska hafvet och skulle beteckna denna stads herravälde till sjös.

Från den tid, då Kristi himmelfärdsdag räknades som särskild fest, blefvo de 50 dagarne delade i 2 grupper, så att himmelfärdsdagen räknades till påskgruppen, hvarigenom påskens efterfest slutades med den 40:de dagen, liksom man börjat förberedelsestiden 40 dagar före densamma.

Veckan efter sju söndagen efter påsk kallades i medeltiden väntveckan, emedan man väntade på andens sändande. Sjelfva pingsten helighölls med ceremonier som hänvisa till dess betydelse. Den var kyrkans stiftelse och betraktades i äldre tid som den tredje stora döpelsetiden. De, som döptes på lördagen, visade sig följande dag i sina hvita döpelkläder. I England kallas första pingstdagen derför »hvita söndagen», och i några land, såsom t. ex. här i Sverige, har man från katolska tiden förlagt konfirmationen till annandag pingst och andra kyrkliga högtligheter såsom kyrkinvigningar och minnesfester till pingstdagen. Äfven ansågs det för en helig pligt att åtnjuta nattvarden denna dag.

Den helige andes utgjutande betecknades genom pingsten, och liksom judarne uttryckte sin glädje öfver lagens utgivande genom att smycka gator, hus och synagogor med grönt, så blef pingsten äfven för de kristna en sommar- och blomsterfest. Man smyckade kyrkor, hus och fönster med blommor och grönt. Majdanser, pingstlekar och andra upptåg blefvo vanliga folknöjen. Under tiden brukade man också låta ett blomsterregn falla öfver menigheten från kyrkhvalfven. Sommarens inträdande gaf anledning till sådant, och redan hedniska folkslag höllo slika fester till majgudinnans ära.

Minnets af den helige andes utgjutande öfver apostlarna och de första kristna är egendomlig för den kristliga pingsten. Anden liknas i skriften allmänt vid eld, och då man i medeltiden ville för sinnen framställa allt och stannade vid det yttre i pingstdagens tilldragelse, lät man stundom eldgnistor falla ned i kyrkorna — Den helige andes symbol är tillika dufvan. Äfven hon blef under medeltiden införd i kyrkorna, — man lät hvita dufvor flyga omkring eller upphängde en dufva af trä under hvalfvet. Det är i Tyskland vanligt att hålla fogelskjutning kort efter pingst, och det är mycket möjligt, att detta bruk kan hafva sin upprinnelse i en religiös åskådning. Man skjuter efter örnen, dufvornas naturliga fiende och dessutom vapenmärket för det hedniska romarriket, som på sin tid förföljde de kristna.

Som de 7 veckornas avslutningsfest måste pingsten ursprungligen omfatta endast en dag. Men då slutet lämpligen kunde göras lika med länkarne i den kedja, som den avslutade, och påskens derjemte utveckelsats till 7 dagar, så utsträcktes pingsten öfver hela veckan, andens vecka. Den blef sedermera inskränkt på samma sätt och till samma tid som påskens och firas nu af katolikerna i 3, af luteranerna (såsom här i Sverige) i 2 och af de flesta reformerta endast en dag.

Som här af synes, fäster folket icke vid denna högtid samma betydelse som vid t. ex. Midsommar och Första maj, hvilka äro exceptionella festdagar, sålunda skiljande sig från förra århundradet, då majfesten och dermed förenade nöjen förlades till Pingsten. Emellertid är denna högtid karakteristisk nog för svenskarne, hvilka då hafva för sed att företaga utflygter till lands och vatten.

Seglats.

Af

C. R. Anderson-Fredberg.

Solen skiner, och himlatältet
Nu sig hvalfver oändligt blått.
Morgonvinden på vattenfältet
Kysser böljan så brädt, så brädt.

Se, af luttet
Fröjd min kutter

Börjar, hoppa och dansa smått!

Vill du, sköna, så gerna, gerna
Dansar jag med dig en glad galopp.
Visa hafvets flygtiga tärna

Att du kan springa ditt segerlopp!
Opp med segel!

Hafvets spegel

Bräckes redan af Eols tropp.

Intet ve får mitt hjerta nagga —

På med mössa och blå kavaj!

Flyg till toppen, min kära flagga,

Fladdra, fladdra i muntert svaj!

Trumpna böner,

Flärdens söner

Lemnar jag kvar på stadens kaj.

Hand på rorkult! Sträck på skoten!

Seglen af lifslust spänna sig!

Skönt, min båt, du är lätt på foten,

När du dansar på blånad stig!

Vinden rusar,

Böljan krusar,

Krusar endast för dig, för dig.

Saltsjön stänker sitt skum kring bogen

Under vår yrande, vilda färd.

Se! der borta, der vinkar skogen

Mellan holmar på högblå fjärd.

Skynda yster

Dit! Mig lyster

Njuta och njuta i frihetens verld!

Se! vid leende, gröna stränder

Har jag på badande tärnor korn:

Ägirs döttrar med hvita händer

Ösa ur Neptuns ymnighetshorn.

Hur de basta!

Hur de kasta

Hvita kaskader, höga som torn!

Här är frihet! Här vill jag lefva

Fjerran från trångbodda känslors gny.

Fritt min glädtiga sång må sväfva

Liksom måsen mot himlens sky.

Känslan knoppas

Friskt och hoppas —

Verldens förkonstling mig ej kan bry.

Haf! På dina gungande slätter

Ville jag gömma allt fjäs och kif,

Soliga dagar, månljusa nätter

Vanka och vanka till tidsfördrif!

Njuta, glömma,

Le och drömma,

Stärka min själ och förnygra mitt lif!

En länsmanshistoria.

Upptecknad af —s.

Att vara länsmansskrifvare är just icke en bland de mest afundsvärda positioner här på vårt konkurrensfyllda klot. Löneförmonerna äro i allmänhet icke så värst feta, och perspektivet af en framtida länsmanbefattning hägrar i allmänhet nog aflägsset för att kunna försona aspiranten med de närvarande »knala» omständigheterna. Är då principalen en snål- och bitvarg, såsom fallet var med Olle W:s, kommissarie Pinberg, kan man nog ha roligare än att sitta på länsmansskontor.

Men Olle var en glad ungdom, som tog dagen lätt. Om frukosten var klen, tröstade han sig med, att midnatten kanske blefve bättre, och med tillhjälp af denna enkla filosofi hade han redan härdat ut två år hos kommissarie Pinberg. Vördnaden för den historiska sanningen bjuder oss dock tillägga, att filosofien kanske skulle visat

Uti Sofie Hallbergs

Parfumerihandel

65 Södra Hamngatan 65,
GÖTEBORG,

finnes ständigt ett rikt och väl sorteradt lager af

finaste äkta

Parfumer och Eau de Colongner,
alla slags

Borstar och Kammar samt Svampar,

tillika med ett elegant lager af

Pariser Galanteri- och Bijouteri-artiklar,

m. m., allt till de billigaste priser.

Sofie Hallberg.

Ölstugan "Tullen".

Fina smörgåsar,

Äkta Bürgerbräu,

Gaffelbitar,

Friskt fatöl

m. m.

Tänge

Restauration

å Styrsons

serverar Öl, Porter,

Kolsyrade drycker

m. m.

Smörgåsar

à la Ölstugan TULLEN.

Rikstelefon: 1701.

Ost-affär

i parti och

minut.

Fredrik Lindén, Göteborg.
N:r 1 Lilla Korsgatan N:r 1, vid Grönsakstorget.

Smör, Ägg,

Anjovis, Medwurst,

1:ma Renstekar, Kon-

server, 1:ma Margarin m. m.

Adolf Bratt & Co.

försälja från fartyg och upplag:

Prima Fyrkol.

„ Anthracitkol,

„ Smideskol,

„ Nötkol och

„ Cokes samt

„ eng. Gjutjern,

allt af bästa sorter, till billiga priser.

ADOLF BRATT & Co.,

Norra Hamngatan 2.

Flaggor

Postflaggor, Vimplar, Signalställ,

Namn-Standardts

i alla storlekar.

Extra 1:ma flaggduk, äkta färger.

Billiga priser. Priskurant franco.

AXEL GILLBLAD & Co:s

Flaggfabrik i Göteborg.

UR! UR! UR!

Väljusterade **Guldur** fr. kr. 30

till högre priser.

Väljusterade **Silfverur** fr. kr. 15

till högre priser.

Väljusterade **Nickelur** fr. kr. 7:50

till högre priser.

Största lager af **Urkedjor** och**Medaljonger** m. m., allt till plat-

sens billigaste priser.

Herm. Wahlbergs Urhandel

Östra Hamngatan 50 B,

(hörnet af Kungsgatan).

Lyckholms Lageröl & Pilsneröl

rekommenderas.

Lyckholms Lageröl & Pilsneröl

rekommenderas.

sig vanmäktig, om icke kärleken kommit till hennes bistånd. Länsmannen hade nemligen en dotter. Mera behöfva vi ej för tillfället säga om den saken.

Pinberg hade de sista åren haft sitt boställe utarrenderadt och bodde i tingshuset, som var beläget ett stenkast från gästgivaregården. Mången förvånade sig häröfver, emedan den annars så närige länsmannen rent af förlorade på detta arrangemang. Men de, som voro mera invigda i ortens kronika, visste förtälja skälet härtill. Saken förhöll sig nemligen så, att kommissarien och gästgivaren sedan årtal tillbaka voro de värsta antagonister, man kunde tänka sig. Och härtill var skälet återigen, att gästgivaren, hvilken var en af de fiffigaste lönkrögare, ortens domböcker hade att förtälja om sedan långliga tider tillbaka, flera gånger varit stämnd af länsmannen för utskänkning på olaga tid men alltid vetat fria sig från åtalet. Kommissarie Pinberg hade till på köpet måst pungta ut med flera hundra kronor i rättgångskostnader. Och det var något, som han aldrig kunde glömma. Hela hans diktan och traktan gick derför ut på att en gång få gästgivaren fast. För att nå detta efterlängtrade mål hade han valt sin bostad så nära gästgivaregården, fast besluten att hålla tummen på ögat på den, som så ofta gäckt den heliga rättvisan i hans, länsmannens, person. Att med utskänkingsförordningens tillhjälp hämnas på gästgivare Qvistlund hade blifvit en fix idé hos den nitiske kommissarien och utgjorde föremålet för dagens tanke och nattens dröm. Han kände, att han icke med ro skulle kunna skiljas hädan, innan denna heliga pligt vore fylld.

Det var aftonen före det ordinarie höstetinget på Qvistberga. Olle W. satt på länsmankontoret och skref med förvitlad brådska, inom sig längtande efter att få höra det välkomna matbudet. Han var icke så värst svag för ölost, men måltidstimmarne hade sedan ett par veckor tillbaka varit hans enda rekreation och voro derför, oafsedt den tjugotvååriga magens kraf, alltid efterlängtrade såsom ett slags oaser i arbetsöknen, isynnerhet som han då var säker om att träffa Alma, den fagra länsmansdottern. Några tillfällen till ren-dez-vous'er yppade sig sällan, emedan sådana måste försiggå bakom kommissariens rygg. Dennes täta tjänsteresor gäfvu så mycket mindre tillfälle till något på-tu-man-hand, som Olle W. alltid måste medfölja honom på alla förrättningar, vore än icke saken viktigare än att syna en vägbit alldeles i närheten. De båda älskande visste nog, att skälet härtill icke var så mycket det, att skrifvaren »skulle få praktisera», som gubben uppgaf, utan fastmera att han ville förhindra hvarje förtroligare närmande mellan dottern och sitt biträde. Han hade dock aldrig med ett ord låtit förstå, att han misstänkte något.

Att gubbens försigtighet härvidlag icke var tillfyllest, behöfva vi ej upplysa. »I som älsken, I veten det, I!»

Olle lade ett ögonblick bort pennan för att gnugga sina stela händer, men grep den hastigt igen, då han hörde kommissariens välkända steg i rummet intill. Denne inträdde och slog sig ned i sin skinnklädda skrifstol.

— Herrn har gnoth duktigt, ser jag, — yttrade han och bladdrade i de färdigskrifna arken. — Jag har bedt dem sätta in en smörgås hit, ty jag har något att tala med herrn om, som inte fruntimren behöfva lägga näsan i. Och om vi prata, medan vi äta, går ingen tid förlorad, ser herrn.

Olle tyckte, att kommissarien lät ovanligt gemytlig, men detta försonade honom ej med den sannolika förlusten af Almas åsyn för qvällen.

(Vi borde kanske redan nämnt, att länsman Pinberg var enkling sedan flera år tillbaka, och att han med »fruntimren» menade sin gamla syster och sin dotter.)

Pigan kom omedelbart in med brickan, och Olle frapperades på det högsta af att icke upptäcka den sedvanliga ölosten, som nu var utbytt mot en butelj öl.

— Jag tänkte, att herrn kunde behöfva sig ett glas öl efter allt pennfaktandet, — sade kommissarien, fortfarande gemytlig. — I morgon blir här en het dag, som herrn vet. Jag kommer väl inte ur tingsalen på hela förmiddagen. Gud skall veta, att en länsmanstjänst inte är något latmansgöra i ett sådant distrikt som mitt, der bönder och pack göra en konst i allt hvad öfverhet heter. Jag börjar känna mig gammal och trött och ämnar snart ta afsked.

Olle W. tänkte för sig sjelf, att bönderna och packet säkerligen skulle se detta med stor tillfredsställelse, men högt sade han, att han icke kunde tro, att kommissarien, som ju vore vid bästa vigör, ännu på flera år skulle sätta in sådan afsigt i verket.

— Det kan nog hända i alla fall, — vidhöll gubben, — och då — skäl för den nye länsmannen, min blifvande efterträdare!

Gubben klingade med sin skrifvare och lät höra ett skrockande skratt vid åsynen af dennes förlägenhet och angenäma öfverraskning.

Nog hade Olle W. i sitt stilla sinne närt den förhoppningen att en gång få efterträda sin principal, men som gubben knappt var sextio år, vid den ypperligaste helsa och, som antydts, i hög grad närig af sig, hade han ej kunnat föreställa sig annat, än att ännu många år skulle förflyta, innan hans framtidsförhoppningar kunde realiseras.

Olle stammade emellertid någonting om kommissariens godhet o. s. v., men denne afbröt hans tack-sägelser.

Nytt inkommet.

Bomullstyger, Perkaler, Bomullsflaneller och Blustyger.

NORR-KÖPINGES

TUPPEN

För öfrigt rekommenderas:
Dubbelbreda Lakanslärfter i linne och bomull. Handväfda Linneväfnader såsom Duktyger, Servietter, Handdukar, Lärfter m. m., Damastdukttyger af S. A. Eklund & Co:s prisbelönta m. fl. fabrikat. Näsdukar af Linne och Bomull. Blekta och oblekta Väfnader märket Tuppen jemte Gamlestadens utsökta fabrikat. Bolstervar i många mönster och kvaliteer. Hel- och halvfylleflaneller, Juteväf, Mattvarp af Bomull och Jute, stora färdigsydda hushållsförkläden, Sticktäcken, Filtar, Hvita Sängtäcken, Hemstickade Strumpor för Damer, Herrar och Barn, Ylletröjor, Kjolår, Västar och Koftor, Stickgarn af Ylle och Bomull m. fl. varor af aldri bästa kvalité till lägsta priser i

Claes Öhléns Väfhandel,

Rikstelefon 3 21.

37 Drottninggatan 37.

FABRIKS-MÄRKE

Göteborgs Handelsskola,

(grundad 1880).

Östra Larmgatan 5, (snedt emot hotell Royal).

Vid läroanstalten emottagas såväl kvinnliga som manliga elever af hvarje samhällsställning och utan afseende på ålder eller förkunskaper.

Grundlig och fullständig undervisning i alla till en väl ordnad handelsskola hörande ämnen såsom Dubbla Italienska Bokhålleriet, Räkning, Skönskrifning, Rundskrift och lefvande språk.

Ämnena äro valfria!

Prospekt kostnadsfritt på begäran.

Skickliga kontors- och handelsbiträden kunna erhållas från skolan.

Anmälningar af nya elever kunna ske alla dagar i skolans lokal, Östra Larmgatan 5.

Karl O. Lindeberg,
skolans föreståndare.

G. & H. HASSELBLAD, Fotografiskt Magasin, Östra Hamngatan 46, Göteborg. Rikstelefon 12 44.

Stativkameror Handkameror

i största urval.

Aristo papper:

Exelsior, matt och blankt, Bühler.

Eastmans Solio m. fl.

Eastmans Bromidpapper.

Plåtar:

Lumière, Mawson, Ilford, Nys m. fl.

Svenska: Express, Svea och Tessin.

Utländska: Mars, Zeus, Exelsior, Frena, Kodaks

Anschütz, Delta m. fl.

Profbilder tagna med Handkamerorna

Svenska Express, Svea

och Tessin

sändas på begäran gratis och franco.

Almedahls FÖRSÄLJNINGSMAGASIN

34 Drottninggatan 34.

Rekommenderar ett rikhaltigt lager af

LINNE- & BOMULLSARTIKLAR.

Lemnar fullständiga Linneutstyr såväl för Bosättningar som Allmänna och Offentliga inrättningar, på kortaste tid och till billigaste priser. Å större beställningar för Hotell och Restaurationer invärfvas namn och monogram utan förhöjning i priserna.

M. Zadigs

prisbelönta äkta

Lanolin Crème-Tvål

är och förblir

det enda verkliga medel
för hudens vård.

Försäljes å Apoteken och i alla väl-
fournerade Detaljaffärer å 50 öre st.

M. Zadigs

prisbelönta

Eau de Cologne Triple,

uppriskande och nervstyrkan-
de vällukt, höjer hudverk-
samheten, öppnar porerna,
förlänar huden naturlig frisk-
het och perlhvithet.

Garantimärket:

«Lejon med M. Z. i skölden.»

Per helflaska i krona.

AT ALANTA-VELOCIPEDER

äro fortfarande de bästa.

Intyg: På begäran lemnas härmed det intyg, att samtliga 14 af Örebro Velocipedklubb under sommaren 1893 inköpta Alalanta Velocipeder af Modell A varit till vår fulla belåtenhet och till alla delar vida öfverlägsna andra maskiner till samma pris och fullt jämförliga med äfven de dyrbaraste i marknaden.

Örebro den 15 Febr. 1894.

Å Örebro Velociped Klubbs vägnar:
sign. M. KIHLMARK sign. S. V. LINDFELT
Ordf. & Kapten. Sekreterare.

Af moderna
Tillbehör
största lager på platsen.

Besök utställningslokalen 18 Vestra Hamng. 18, A. L. Bagge.

Ölhallen Weise

Södra Hamngatan 17.

Frukost- och aftonsverering.

In- och Utländska Ölsorter.

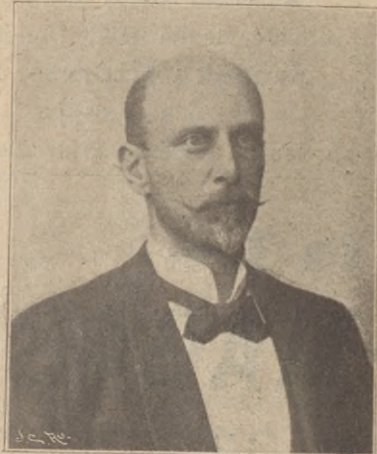
Säsongs Delikatesser.

— Ser herrn, jag tror, att herrn inte kommer att bli någon oäfvän länsmän. Herrn har nit och flit till att börja med, — och det är just, hvad som framför allt behöfs för att klämma åt de värste lagbrytarna. Och de värste, herrn, ä' inte de, som man sätter handklofvar på, de värste kanaljerna ä' så'na, som slippa plikta med kroppen för sina sattyg utan kunna försona dem med böter. T. ex. lönkrögarna, herre, isynnerhet den här ohängde Qvistlund, herre, hur länge ska' han få förgifta allmogen på olaga tid?

I sin ifver märkte icke kommissarien den djerfva ordställning, han tillät sig i slutet af sin harang, utan fortsatte, sedan han kalmert sig genom att tömma sitt ölglas, i något lugnare ton:

— Nu, ser herrn, ger jag mig hin på, att han som vanligt, under det rätten sitter i morgon, kommer att skänka ut gökar i långa banor — att nu inte tala om alla smygsupar i kök och skrubbar och uthus. Mätte f—n ta bondpaket! De ha sin största förnöjelse af att svina till, då de enligt lag och förordning inte skulle kunna få en bränvinsdroppe. Om jag se'n stämmer ett par tjog för fylleri och domar'n vill veta, hvar de fått fyllan ifrån, sjunges alltid samma visa: bränvinet hade de med sig hemifrån, det blir »lommeflaskan», som får bära skulden för den rackarn Qvistlunds lagbrott. Omöjligt att få angifvare eller vittnen, förty alla stå på den fördömde gästgifvarens sida, mig samt Kongl. Maj:t och kronan till stor förtret och förfång.

Länsmannen gjorde en paus, medan han expedierade sin smörgås. Skrifvaren kunde icke annat än bekräfta sin förmans uppgifter angående Hutlösa häradsbors illojala tendenser, hvilka isynnerhet yttrade sig genom det ringa bistånd de skänkte allmänna åklagaremakten i länsmän Pinbergs person gentemot lagöfverträdelsen i gästgifvare Qvistlunds dito.

KNUT GADELIUS.
(Göteborgs Gymnastiksällskaps ordförande.)

Olle aktade sig vidröra den helt naturliga orsaken till detta sorgliga förhållande. Under länsmän Pinbergs trettioåriga regemente hade de gode odalmännen i Hutlösa så småningom fått afsmak för allt hvad lag och förordning heter, emedan länsmannen hade ett sätt att beifra öfverträdelsen, som ingifvit dem den grundligaste afsky för höga rättvisan. *Summum jus, summa injuria* tycktes vara rättesnöret för Pinbergs verksamhet i rättvisans tjänst, och på detta sätt hade han lyckats grundligt misskreditera den höga Justitia i Hutlösa härad.

Länsmannen sköt undan brickan, hvilket naturligtvis var en order för skrifvaren att också känna sig mätt, stoppade en pipa och fortfor:

— Det segslitna arsenikmålet tar väl upp hela morgondagens session. Här är ju ett dussin nya vittnen, som ska höras, så det blir nog inte någon middagsrast förr än långt fram på eftermiddagen. Tänk, herre, hvilka briljanta affärer den tjustrykarn Qvistlund skall göra under tiden! Herre, ni måste hjälpa mig att få honom fast! Rent ut sagdt, derpå beror herrns framtid, förstär herrn!

Kommissarien gjorde ett energiskt hugg i luften med den långa pipan, som dervid tappade hufvudet, hvilket Olle skyndade taga upp, under det att han försäkrade sin principal, att så vidt på honom berodde, skulle gästgifvaren i morgon råka illa ut, i händelse han sökte »förgifta allmogen på olaga tid».

Länsmannen och hans skrifvare arbetade till långt fram på natten, för att den senare skulle vara ledig till morgondagens stora kampanj.

Sedan Pinberg ändtligen gått in till sitt, kastade sig Olle ofokklädd på soffan i sitt rum och sökte anstränga hela sin tankekräft för att uppgöra en plan till gästgifvarens förderf. Han slumrade in och vaknade upp gång på gång. Vaken såg han ingen utväg, men så snart han sömnade in, föregycklade honom drömmen de hoppfullaste bilder: han själf och den vackra Alma åkande till prostens på middag i kommissariens trilla;

gästgifvare Qvistlund, iförd handboja, på väg till kronohäktet i U. ö. s. v.

* * *

Höstsolens första bleka strålar väckte vår skrifvare. Han rusade upp och gjorde i hast toilett. Derefter råkade han titta ut genom fönstret, hvilket hade den effekt, att han med ens kände sig morgnad, kry och förhoppningsfull. Så mycket kan åsynen af en rödrandig kjol bland halft aflöfvade buskar verka. Men kjolen tillhörde den vackra Alma, vid vars sida Olle inom kort lustvandrade, anförtröende henne sina förhoppningar och sin — rädlöshet. Och häri gjorde han rätt, ty qvinnans list öfvergår mannens förstånd.

— Pappa är inte vaken än —, yttrade hon bland annat.

Men häri misstog hon sig dock, ty pappa hade redan en stund betraktat de älskande genom fönstret. Men i stället för att uppväcka hans faderliga vrede tycktes denna syn förnöja honom, ty han mumlade för sig själf, i det han gnuggade händerna:

Göteborgs förnämsta idrotts- och sportsällskaps ordförande. II.

ERNST M. BRATT.
(Göteborgs Roddklubbs ordförande.)

— Skadar inte! Svärma du, min gossel! Mer blir det inte. Men det är alltid en sporre för dig!

* * *

Rättare-Jakob drog af alla krafter i repet till den spruckna vällingklocka, hvilken förkunnade, att höstetiget på Qvistberga tagit sin början.

Vid första klämtslaget skyndade sig gästgifvare Qvistlund att aflägsna från disk och hyllor all spirituosa och att uppmåna de gäster, som ej själfmant bröto upp, att skyndsamt dricka ur och lemna lokalen. Denna ukas gäld naturligtvis icke dem, som ville tömma sin oskyldiga kaffekopp, med eller utan dopp. Men alla, som höllo på med sina jumfrumätt bränvin eller sina »gökar», alias »uddevallare», — några andra stimulantia kommo aldrig i fråga på Qvistberga annat än för resande herremän och »tingsherrar» — måste aflägsna sig ur skänkrummet.

Sedan denna rensning skett, sutto bara två bondgubbar kvar vid sina »döppekoppar», hvilka tycktes vara mycket segslitna. Gästgifvaren ville troligen bringa litet fortgång i expeditionen, ty, efter att ha kastat en pröfvande blick genom fönstret, framtog han ur skåpet en bränvinsbutelj, med hvars innehåll han skyndsamt kompletterade de två gubbarnes kafferester.

Ett belåtet »skål!» ljud genast genom rummet, och de halfätta skorperna skötes åt sidan. Men på samma gång öppnades dörren, och en ung bonde kom in. Han hade långa storstöflar och en väldig blypiska i hand.

Det var eget att se, huru de nyss föraktade skorperna kommo till heders. Både Per och Anders skyndade sig att doppa dem och att under mer eller mindre omärkliga grimaser afbita ett stycke.

Den nykomne begärde en kopp kaffe, tilläggande, att han »nock vesste, att en ente kunne få en gög, så länge de höll på å vränge lagen der borte i stenhuset».

Gästgifvaren bekräftade detta sorgliga faktum och serverade kaffet. Men i detsamma kröp fram ur den nykomnes bröstficka en blå »lommeflaska», hvars egare, i det han lugnt spädde sitt kaffe, bad gästgifvaren ursäkta, att han, som var på väg till Uddevalla, »va tvongen å störke sej på väjen.»

— Skadar inte, visst inte, — försäkrade gästgifvaren artigt, — lommeflaskorna rör mig inte.

— Nä-nä-men! — bekräftade Per och Anders, i det de med ansträngning sväljde ned en ny skorpebit.

— La mej spä på, gubbar! — proponerade den

nykomne och klampade, utan att afvakta något svar, fram till Per och Anders, hvilka halfömnda koppar han fylde till brädden med flaskans innehåll. En kemist skulle efter denna operation upptäckt föga eikoria bland den myckna alkoholen.

Man var icke van att krusa på Qvistberga, och snart voro stamkunderna Per och Anders mycket intima med den resande, hvilken redan genom sin dialekt röjt sig såsom varande »nolifrå».

Här vill upptecknaren af denna historia, hvars skådeplats är i Bohuslän, anmärka, att ett par mils vägskilnad mellan de olika bostadsorterna medför en motsvarande dialektskilnad, lätt att märka för infödingen.

Man kom att tala om skatter och pålagor, och naturligtvis kommo länsmännen dervid också på tal. Härvid underlät icke Per och Anders att, allt under det deras wohlthäter spädde på deras »döppekoppar», ta heder och ära af sin egen »kumsarje», hvilken vore den störste rackare, som burit rand om mössan allt se'n Jösse Eriksson ledde, enligt Pers utsago en dalbolänsmän, hvilken blifvit egenhändigt halshuggen af Gustaf II Adolf.

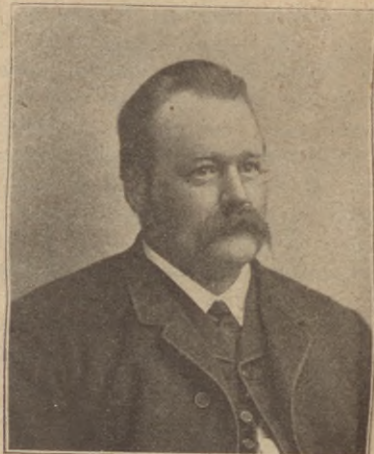
Men rätt som det var upptäckte den nykomne, som uppgaf sig heta Lars i Brosli, att hans lommeflaska var tom, och gjorde min af att bryta upp.

— Märta står på tingshusgäln å har nock satt i sej hötappen, — anmärkte han och skrufvade sig på stolen.

— La märta stå! — tyckte Anders, som började bli i tagen efter sin spirituosa »döppekopp», — nock ska vi ha oss en köpp kaffe till.

Gästgifvaren var inte sen att servera tre koppar med tillhörande mögliga skorper, bedjande Lars i Brosli ursäkta, att de inte voro alldeles färska.

— Dra du åt Häcklefjell med dina skorper! — utbrast Anders och slängde dem af sides.

C. U. BERZELIUS.
(Göteborgs Gymnastikförenings ordförande.)

— Jaså, — sade Qvistlund med stor fattning och beredde sig att taga bort kaffebrikan.

— Stopp! — sade Per, — nock ska skorperna stryka må, bara kaffet blir rejält. Lars i Brosli svarar ja' för. Qvistlund kastade en snabb blick på Lars i Brosli. Han var utsocknes, som han hört, och såg ung och dum ut. Han tycktes för ögonblicket ha mest att göra med att stufva in en ny tuggbuss och knyta nya knutar på snärten af sin piska.

Beslutsamt tog han änyo bort kopparne, satte in dem i skåpet och kom tillbaka med dem med faten öfverfulla.

— Dä' va fö' lite grädde och socker, — sade gästgifvaren med allvarsam min.

— Skål, Lars! — sade Per. — Du ska inte vära sur på't, då ja som byr (bjuder).

Lars skälade med Per, och Anders bekräftade med belåten min att kaffet vore »rejält».

— La no min köpp väre, mens ja ser ätter märta ett tag. Ho kan nock slide sä annars, — tillade han.

— Men jaggu får du ente komme fort igen, kar, fö' här ska vi ha rolit, mens Pinberg håller på må Häkan, som förgiftat far sin! — utlät sig Per.

Lars i Brosli lät sin piska stå kvar och gick ut.

De kvarvarande kommo öfverens om, att de sett honom förut, fast de inte kunde påminna sig hvar. Per trodde sig dock till slut vara viss på, att han förra hösten kört i kapp med honom på hemvägen från Sandens marknad. I hufvudsak var man ense om, att det var en »pen kar».

Man hade öfvergätt till andra ämnen och började redan undra, hvarför ej Lars i Brosli kom tillbaka, då en ovanlig upståndelse förmärktes i köket. Gästgifvaren skulle just rusa dit, då köksdörren slängdes på vid gafvel — och länsmannen inträdde. Han var iklädd uniformsmössa, men såg alls inte ut som han komme på embetet vägnar. Han föreföll tvärtom mycket

(Forts. å sid. 9.)

Johnson & Bogren.

Viner & Spirituosa
i parti och minut.

Specialité: Da Capo Punsch.

Statens Telefon 850
Allm. Telefon.

Kungstorget.

Butik: VÄGBODEN.

Ut i naturen!

Dikt af O. E. Lindberg.

Ut i naturen och lef på nytt,
Du nittonde seklets son!
De tusen bekymmer ditt sinne brytt,
Dem skynda en stund ifrån!
Och hvil! bland blomstren ditt trötta värf,
Och stärk din sjuka, din stackars nerv
Med knoppande furors dofter.

Ut i naturen och krafter vinn,
Du öfverkulturens son!
De tusen problem, som plåga ditt sinn',
Dem skynda en stund ifrån!
Och svalka med fjällarnes friska vind
Din heta panna, din bleka kind!
Friskt upp på sommarens kullar!

Ut i naturen att njutning få,
Förfiningens mätte son!
De konstlade fröjder, som kostat så,
Dem skynda en stund ifrån!
Programmet, som vållat så mycket besvär,
Att skapa begär och fylla begär,
Det strykes i furornas sköte.

URBAN KÖRNER.
(Göteborgs Skridskoklubb's ordförande.)

Ut i naturen och verklighet lär,
Du forskningens trötta son!
Systemernas börda, din ande bär,
Dem skynda en stund ifrån!
Teoriernas torra och beniga kif
Byt ut mot sprittande, svällande lif
Under lindars och björkars kronor!

Ut i naturen en stund också,
Du möderns härdige son!
Fabrikernas luft, så kvalmig och rå,
Dem skynda en stund ifrån!
Programmet, du diktat om statens form,
Får annat lif och får annan norm,
När du ser, hur naturen bygger.

Fa, ut i naturen och lef på nytt,
Du nittonde seklets son!
Den jaktande oro ditt sinne brytt,
Den skynda en stund ifrån!
Och hvil! bland blomstren ditt trötta värf,
Och stärk din sjuka, din stackars nerv
Bland knoppande furors dofter!

Vår idrott.

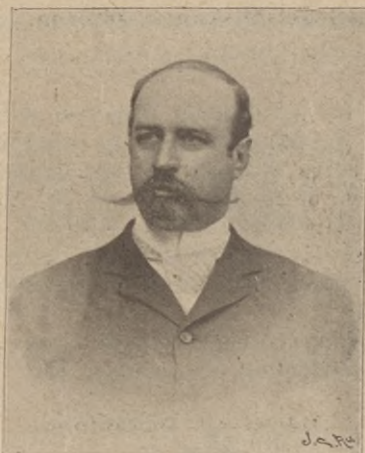
Idrotten har ju se'n gammalt stått högt i Göteborg, och vi tro oss då göra våra läsare ett nöje genom att lemna en liten inblick i våra förnämsta idrotts-sällskaps historia och pryda detta blad med de mäns porträtt, hvilka stå såsom ordförande för dessa sällskap, som höjt sina fanor för ungdomens sunda fysiska uppfostran, mannaålderns uppfriskande, konserverande utombusnöjen och hela släktets höjande i kraft och fosterlandskärlek. Vi göra början med den nybildade förening, hvars mål mest omedelbart går ut på stärkandet af fosterlandets försvar genom höjande af individens duglighet, nemligen

Göteborgs Skytteförening.

bildad i år och sammansatt af skyttegillen, som uppsättas af de flesta härvarande idrotts- och gymnastikföreningar omkring det gamla Göteborgs skyttegille såsom stam.

Skytteföreningens verksamhet kan knappast ännu sägas vara börjad, då organisationsarbetet ännu icke är fullt afslutadt.

Göteborgs förnämsta idrotts- och sportsällskaps ordförande. III.

ADOLF BRATT.
(Göteborgs Trafklubbs ordförande.)

Man förbereder emellertid skjut- och tillämpningsöfningar i det fria att ega rum nu på försommaren och afsedda att i närmaste hand för medlemmarna åskådliggöra den allt mera omkring sig gripande idén om åstadkommande af ett verksamt frivilligt försvar af Göteborgs hamn mot anfall från sjösidan.

Skytteföreningens ordförande är majoren och riddaren Victor Reuter, som sedan 1892 är Skyttegillet's värderade ledare och som, sedan han inträdt i arméns reservstat, allt mer offrat sin lediga tid åt idrottslifvets intressen.

Major Reuter, som fullt inser värdet i sammanslutningens styrka och förenande af de olika idrotts-sällskapens sträfvanden mot samma slutmål, har äfven tagit verksam del i stiftandet af den under bildande varande Centralföreningen för Gymnastik- och idrotts-sällskapen i Göteborg.

Major Reuter är född den 23 April 1844, antogs till underofficer vid Vestgöta regemente 1859, blef underlöjtnant 1863 och utnämndes till major i armén år 1894. Samtidigt erhöi han afsked med tillstånd att kvarstå i Vestgöta regementes reserv. Då på 1860-talet den frivilliga skarpskytterörelsen florerade, bildades af elever vid Realgymnasium och Mejerbergerska skolan skarpskyttekårens kadettkompani, hvilket fick Reuter till förste kompanichef. V. Reuter är sedan 1876 kamrer vid Göteborgs fattigvård.

Bland stadens gymnastikföreningar torde första rummet böra lemnas åt

Göteborgs Gymnastikförening.

sedan ett tiotal af år tillbaka Sveriges kanske mest lifaktiga förening för bedrifvande af svensk gymnastik.

Gymnastikföreningen bildades 1874 och har sedan 1878 deltagit med utmärkelse i hvarje inom landet anställd allm. gymnastikfest samt dessutom i flere internationella gymnastikfester i utlandet, nemligen: år 1878 i Göteborg, 1879 i Upsala, 1882 i Stockholm, 1885 i Antwerpen med 27 man, 1888 i Fredrikshald med 28 man, 1889 i Paris med en kontingent af 19 man, tillsammans med öfriga svenska gymnaster, 1892 i Stockholm med 38 man, 1894 i Göteborg, och i år slutligen, ensam af alla svenska gymnastikföreningar, har Gymnastikföreningen utsändt en trupp af 26 man för att visa svensk gymnastik vid internationella gymnastik- och turnfesten i Kristiania.

Den lifaktighet och goda gymnastik Gymnastikföreningen under alla dessa år kunnat lägga i dagen har

den i främsta rummet att tacka den rad af skickliga och intresserade instruktörer under hvilkas ledning gymnastiköfningarna utförts. I främsta rummet bör då nämnas kapten Petter Ekman, som tog truppens ledning om hand sedan löjtnant C. A. Lundgren till år 1879 och derefter styckjunkaren S. Th. Malmqvist till år 1882 haft befälet. Kapten E. afgick först efter flera års tjänstgöring och efter honom hafva kaptenerna Nordenström och F. O. Theoander hvar i sin mon arbetat på att befästa den grund, som lagts af kapten Ekman, och hvarå den nuvarande instruktören och ledaren på Kristianieturen, hr Karl Lindegrén, fortfarande bygger i fråga om truppens utbildning.

Men är Gymnastikföreningen tack skyldig dessa sina instruktörer, så skall detsamma också sägas till den mans heder som redan 1874 trädde i spetsen för densamma såsom dess ordförande. Ingeniör Carl Uno Berzelius har under denna långa tid varit den sammanhållande kraft, som med aldrig svikande trohet kämpat och sträfvat för att hålla den svenska gymnastikens fana högt hos den förening, hvars chef han är, och som sådan räknar som sin största ära, att Göteborgs Gymnastikförening nämnes bland landets förnämsta uppehållare af frivillig svensk gymnastik.

Sveriges äldsta gymnastikförening har sitt säte här i Göteborg.

Göteborgs Gymnastiksällskap

stiftades nemligen redan 1869 och har äfven deltagit i en rad af gymnastikfester i in- och utlandet; i Stockholm 1877, i Göteborg 1878, i Upsala 1879, i Stockholm 1882, i Paris 1889, i Stockholm 1891 och slutligen i den af Gymnastiksällskapet, på uppdrag af Sv. Gymnastikförbundet, i fjol här arrangerade gymnastikfesten.

Gymnastiksällskapets glansdagar inföllo på 70-talet, då dess trupp under befäl af kapten E. Amnell vid gymnastikfesten i Upsala 1879 afgjort intog första platsen bland der uppvisade föreningar. Efter denna tid

CARL G. WEINBERG.
(Göteborgs Velocipedklubb's ordförande.)

kunde en minskning märkas i sällskapets aktiva gymnastiska arbete — en brist, som dess styrelse med sin dåvarande ordförande, direktör Hugo Brusewitz, i spetsen med framgång sökte afhjelpa genom anställande af mera allmänt hållna idrottsstämningar i det fria, och genom dessa sträfvanden har gymnastiksällskapet gjort sig väl förtjent om idrottens utveckling här i Göteborg.

Under sista åren har Gymnastiksällskapet emellertid åter börjat höja sig till sin förra ställning i aktivt gymnastiskt hänseende. För dess nuvarande ordförande, grosshandl. Knut Gadelius, hvilken som en »ny man» nu fått sig sällskapets ledning anförtrödd, finnes god grund att bygga på, och med den kändedom vi tro oss ega om det lefvande intresse, hr Gadelius visar för betydelsen af ungdomens gymnastiska uppfostran, våga vi förutsäga, att inom kort det skall lyckas honom och sällskapet att fylla det bestämda behof af icke ett utan flera ledande gymnastikföreningar, som ett samhälle af Göteborgs omfattning onekligen bör ega för att utöfning af frivillig gymnastik må komma alla kretsar till godo.

Öfvergå vi nu till vattensporten, så vända vi oss först till vårt gamla, hederliga G. S. S., der medlemmarna stundom äro så goda vänner, att de bli ovänner för en vecka eller två; allt, förstas, till följd af det lifliga intresset med åtföljande olika meningar i fråga om båtkonstruktioner, mättningsregler o. a. invecklade saker, som för den utomstående äro mycket litet begripliga.

Göteborgs Segelsällskap.

stiftadt år 1860, räknar som sin beskyddare vår för all sjömansidrott så ifrande konung, och hans son, prins Bernadotte, är Segelsällskapets förste hedersledamot. I sällskapets matrikel upptagna fartygs antal belöper sig till ett 80-tal, af mycket skiljaktig ålder och konstruktion, så att om de kunde sammanföras till en mönstring, skulle flottiljen säkerligen kunna uppvisa en särdeles intressant bild på de utvecklingsskeden lustfartygsbyggnaden under de senaste årtiondena genomgått här vid vesterhafvet.

Lyckholms Lageröl och Pilsneröl rekommenderas.

Välkända
Öre Guldmedaljer

VICTORIÁS LAGERÖL

Kr. 1: 60 öre pr puss. helbut. och 90 öre pr puss. halfbut.
Victorias Pilsneröl, Kr. 1: 20 öre pr puss., äfvensom utmärkta **Mineralvatten** och **Läskdrycker**, tillverkade utslutande af prima ingredienser, hos

Göteborgs Vatten- & Maltdrycksaffär,
Kanalortet 1. Stats telefon 9 21.

Vid sidan af den jemförelsevis grundgående, breda, lågt liggande och »hemtrefliga» kosterbåten skulle man få se den moderna »kappseglingens maskinen», som med barlasten hängande i kölen sticker djupt ned i vattnet sin lilla undervattensskropp, under det att de stora öfverhängena och det höga fribordet gifva fartyget utseende af att vara en gång till så stort som det är. Båda dessa typer torde verka mindre tilltalande på betraktaren, men så skulle han också få se prof på den modifierade formen, der »kappseglingens maskinen» öfverdrifter i passande grad tillämpats på den äldre lastdragarefasonen, hvarigenom en båttyp åstadkommit, hvars linier genom sin skönhet tilltalar äfven ett icke-sjömansöga och hvars konstruktion och utrustning fyller de flesta fordringarne på största möjliga välsegling, parad med bekvämlighet inom bords.

Och det är detta mål, man sträfvat efter och delvis äfven vunnit vid byggandet af de utlotningsbåtar, sällskapet hvarje år beställer vid vestkustens båtvarf efter ritningar från landets bästa konstruktörer.

På så sätt har G. S. S. så småningom sökt arbeta fram en båttyp fullt passande till lustsegling under på vestkusten rådande förhållanden, och ehuru målet visserligen icke kan sägas vara vunnit, hafva framstegen dock varit så betydande, att fruktan för deras förlorande torde varit bestämmande orsak till Segelsällskapets afslag på inbjudningen från Köpenhamn att antaga den der gällande s. k. Benzonska mättningsregeln, hvilken antagits af danska, tyska, norska och delvis äfven svenska segelsällskap. Om detta beslut var godt eller ej, kan endast erfarenheten i framtiden visa.

Vid tre ordinarie kappseglingar årligen prövas G. S. S:s fartyg mot hvarandra, och till dessa kappseglingar pläga mestadels äfven fartyg från främmande klubbar anmäla sig.

Utän tvifvel är lustseglingen en af de friskaste sommaridrotterna, stärkande nerver och kroppskrafter, medförande själförtroende och fattning i kritiska ögonblick och gifvande en lokalkänedom i skärgårdens tränga farvatten, som i farans stund kan blifva af ovärderlig nytta för kustens försvar.

Sedan 1892 ledas G. S. S:s angelägenheter af grosshandl. *C. F. Wærn jor*, som, efter att under flera år fungerat som prisdomare vid sällskapets kappseglingar, valdes till ordförande och genast åstadkom en utjemning i de något för markerade meningsskiljaktigheter, som en tid rådt om åtskilliga frågor. Sedan dess har visserligen hr Wærn själf med ifver tagit del uti de stridigheter, som måste uppstå inom ett segelsällskap, hvars medlemmar egna så liflig uppmärksamhet för sällskapets vitala intressen som här är fallet, exempelvis i mättningsfrågan, men som god, konstitutionel regent har han alltid ställt sin åsigt under majoritetens och är fortfarande den samme gemytlige och omtyckte ordföranden och segelsportsmannen,

Tyskt öl och svenskt öl.

Man får ofta höra af personer, som vistats i Tyskland, och synnerligast i Bayern, huru de derute kunna dagligen dricka, efter våra förhållanden stora kvantiteter af dessa länders utmärkta ölsorter utan att känna ringaste obehag deraf, då de deremot här hemma efter förändringen af endast ett par halfbuteljer klaga öfver dåsigthet etc., och detta är ganska naturligt, då man betänker våra maltdryckers höga halt af alkohol men ringa halt af den närande, fylliga extrakten, hvaraf tyskarne gifvit sitt öl namnet »flüssiges Brot» (flytande bröd).

Den höga alkoholhalten i det svenska ölet är beroende af att allt öl nästan uteslutande säljes på buteljer och detta förhållande har skapat ölets karakter; man har på kvalitets bekostnad jäktat efter största möjliga hållbarhet (stark förjäsning), hvilket äfven anses nödvändigt, då ölet måste buteljeras.

Det af disponenten Rajjalin i dagarne i marknaden införda fatölet har samma alla goda egenskaper som münchenölet; enligt analys af stadskemisten doktor J. E. Alén är det lätttrycket, välsmakande och helsosamt. Det är äfven det första verkliga fatöl, som blifvit tillverkad i Sverige, och när dess framstående värde med tiden hunnit blifva känt, torde det kunna blifva för oss hvad det är för tyskarne, en nationaldryck, till fromma för den stora konsumerande allmänheten.

Å restaurationerna serveras detta goda öl och har redan blifvit mycket omtyckt.

hvilken G. S. S:s framgång och segelidrottens utveckling ligger varmt om hjertat.

C. Fr. Wærn är född 1849 och son till den vida bekante presidenten C. Fr. Wærn senior.

Ett yngre och mindre men under goda auspicer arbetande segelsällskap är äfven

Segelsällskapet Æolus,

stiftadt år 1887. I dess segelordning är bland annat bestämdt att vid kappseglingar alla jakter skola vara bemannade uteslutande med amatörer, och Æolus har antagit den Benzonska mättningsregeln att tillämpas t. v., för att erfarenhet må vinnas om hvilket inflytande densamma kan få på kappseglingar och båttyper.

Æolus har följt G. S. S:s exempel och utlötter hvarje år en jakt, som byggs för sällskapets räknung. Det eger omkring 25 fartyg.

Sällskapets ordförande är f. n. navigationsläraren, kapten *J. M. Lagerwall*, som förenar fackmannens klara blick med amatörens lefvande intresse för idrotten på hafvet. Kapten L. är bland seglarne känd från otaliga regattor, vid hvilka han fullgjort det ofta svåra uppdraget att vara prisdomare och har nu med sitt utseende till ordförande för detta lifaktiga segelsällskap fått för sig öppnadt ett än större fält för höjandet och utbredandet af lusten för seglingen på vesterhafvets salta böljor utanför Sveriges första sjöstad.

Kapten Lagerwall är född 1837 och sedan 1872 fästad vid Göteborgs Navigationsskola, hvars föreståndare han är.

Ett tredje segelsällskap af ungefär samma storlek som det förra är

Segelsällskapet Göterna,

stiftadt år 1889, hufvudsakligen för innehafvare af mindre, öppna båtar.

Göterna hafva emellertid börjat att allt mera närma sig de öfriga segelsällskapen i fråga om båtarnes storlek och typ och hafva äfvenledes antagit utlottningsprincipen. Segelsällskapets ordförande är handl. *Alf. Hagström*, som varit dess ledare allt sedan det stiftades, och som från pojkkåren »legat i» segelidrotten och flitigt utöfvat densamma i vår friska skärgård bland dess tusentals holmar och kala skär.

Från seglingens område vända vi oss till den mera arbetsamma vattenidrott, som utöfvas af

Göteborgs Roddklubb,

som stiftades 1880 och genast vann sådan tillslutning, att den ofta kallades »stora roddklubben» till skilnad från Göteborgs Gymnastikförenings af medlemmar inom föreningen bildade roddklubb.

Klubben eger på Hisingen ett båthus samt rikhaltig materiel af såväl inriggade som utriggade båtar, såväl öfnings- som kapproddbåtar.

Dess båtlag har med stor framgång täflat med främmande klubbar och har så tillkämpat sig segrar: i Stockholm 1889, i Kristiania 1890, i Vargösuud mot Stockholms roddförening 1891 och i Halmstad 1892.

För sina framgångar har Roddklubben i hög mon att tacka sin ordförande, grossh. *Ernst M. Bratt*, hvilken först såsom en af klubbens stiftare, sedermera som medlem af dess styrelse och slutligen såsom dess ordförande varit densamma till stöd och hjälp och med sitt intresse drifvit klubben fram till strider och segrar.

Öfvergå vi åter till landbacken fästa vi oss vid

Göteborgs Trafklubb,

stiftad 1892 med ändamål att medels anställande af tratäflingar verka för hästafvelns höjande.

Under ledning af sin ordförande, grossh. *Adolf Bratt*, har klubben anställt täflingar, vid hvilka Skandinavien snabbaste trafvare, af hvilka de flesta egdes af klubbens medlemmar, pröfvats mot hvarandra. Klubbens sträfvan den ha dock i väsentlig mon motverkats af den liknoidhet, som mött densamma från landtmännens sida, just från dem, till hvilkas fördel klubben i främsta rummet arbetar och för hvilkas intresserande för saken medlemmar af klubben offrat ganska mycket arbete och penningar i form af priser och omkostnader för täflingarne.

Ett af Göteborgs äldsta idrottsällskap är

Göteborgs Skridskoklubb,

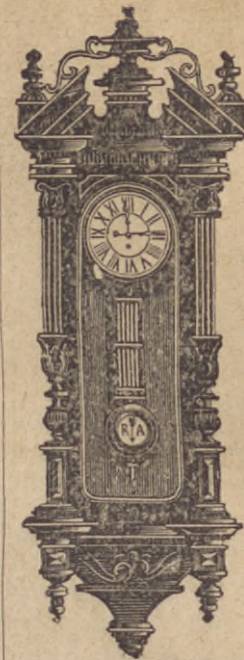
som, stiftad 1863, har sin bana i Trädgårdsföreningens park, der dess medlemmar idka skridskosporten mera som en uppfriskande motion än som allvarsam idrott, i detta hänseende öfverlemnande bestyret om täflingar o. d. till det efter Bores upplösning nybildade skridskosällskapet Norden.

Skridskoklubbens ordförande är konsul *Urban Körner*, som äfven inom andra idrottsgrenar gjort sig känd för stort intresse för sportens utveckling till ungdomens fromma. I Mars firar skridskoklubben sin högtidsdag med bal, som räknas såsom glanspunkten bland societets vinternöjen.

Ett annat sällskap, som i och med velocipedsportens väldiga utveckling lätit mycket tala om sig, är

Göteborgs Velocipedklubb,

som stiftades 1882 och är den äldsta här i landet. En af dess stiftare är grossh. *C. G. Weinberg*, som på samma

C. A. PATERSONS
Uraffär,

Kaserntorget 1.

rekommenderas. * * *

Stort lager af goda

Fick- och Vagg-Ur,

Urkedjor, Glasögon,

m. m.

till platsens **billigaste priser.**

Order på Halda prisbelönta fickur, hvaraf profver finnas, upp- tagas till fabriken priser.

Konserver,

speciellt lämpliga för utfärder, ständigt väl sorteradt lager hos

Alfred Hagström,

Hörnet af Kristinelunds- & Lorensbergsgatorna.

Telef. Allm. 5 99.

Rikst. 17 30.

KÄLLAREN GÖTA LEJON

(Hôtel d'Angleterre)

rekommenderas för servering af vin, öl och porter samt goda smörgåsar. Väl tempererad Lyckholms öl från fat.

Ljus, luftig lokal!

AUG. WALLBERG,

Ägg- & Vildaffär m. m.

Saluhallen n:r 34.

Ägg, Höns, Kyckling, Anjovis

i parti och minut.

Obs! de billigaste priser.

Herr- och Gosskläder,

eleganta i fason,

hållbara i styrka,

billiga i pris.

In- och utländska Tyger

anskaffas till fabrikenas nettopriser hos

Skräddare C. M. Heurlin,

Kronhusgatan 26.

Ljunggren & Liedholms

Bokbinderi,

5 Smedjegatan 5, Göteborg,

utför allt hvad till yrket hörer.

Solidt och prompt arbete garanteras.

Statens telefon 20.

Slottsskogsparkens

förfriskningslokaler

rekommenderas.

Vördsamt

Ludv. Larsson.

Dr. Thomalla's Sundhets-Underkläder

fullständig omhvälfning på underklädernas område,

i det han bevisat, att i hygieniskt hänseende icke ensamt **Materialet** utan framför allt **Fabrikations sättet** är bestämmande. Dr. Thomalla's **patenterade underkläder** bestå af tvenne lag. Det inre laget utgöres af rå, outoljad bomull, ett garn som veckotals kan ligga på vatten utan att uppsuga detsamma. Denna egenskap förmår ej ens upprepade tvättningar att ändra. Ytterlaget består deremot af ett starkt hygroskopiskt garn, som tillverkas af väl utoljad ull med väl utoljad bomull. Då nu svetten upptages endast af ytterlaget, så förblir inre laget och således äfven kroppen städs torr. I Decemberhäftet af den af **Professorerna von Esmarck, Leyden, Gusserow** bl. a. auktoriteter på medicinska om-

Dr. Thomalla

diriger. läkare vid Maria-sjukhuset i Hückeswagen har framkallat en

rådet utgifna »Tidskrift för sjukvård» betonas, att **Dr. Thomalla's Sundhets- underkläder** måste anses såsom de **bästa** och **helsosammaste** och kunna icke nog eftertryckligt rekommenderas åt såväl sjuka som friska personer, emedan de hålla kroppen varm utan att förvekliga den och äro egnade att förebygga sjukdomar.

Dr. Thomalla's Underkläder äro de varaktigaste, helsosammaste och billigaste underkläder, filta sig aldrig och krympa ej vid tvättningen, låta lätt tvätta sig och förblifva ständigt mjuka.

Två fördelar med denna beklädnad må till slut särskildt framhållas, då intet annat system förmår uppvisa desamma:

1:o. Innanlaget och dermed äfven kroppen förblifver ständigt torr.
2:o. Tillfölje den säregna väfnaden bibehålles omkring kroppen ett luftlag, som reglerar kroppsvärmen med yttre temperaturen.

Talrika professorer och andra sakkunniga personligheter hafva klart erkänt värdet af **Dr. Thomalla's Sundhetsunderkläder**.

Turist-, Herr- och Damskjortor, Tröjor, Kalsonger och Barnunderkläder tillverkas deraf.

Ensamförsäljare:

C. H. Ström & Co.,
24 Torggatan 24.

gång han är en af våra äldsta velocipedryttare — d. v. s. den som idkat denna sport längst — egnar klubbens angelägenheter det mest lifliga intresse. G. V. K. har flera gånger anställt täflingar och fördelaktigt utmärkt sig.

Dessa äro de förnämsta idrotts- och sportsällskapen, hvilkas ordförande äro, som man finner, synnerligen representativa män. Flera sällskap finnas väl hvilka hvar för sig verka med intresse och nit för sportens höjande här i samhället, men de nämnda äro i allt fall de förnämsta och stå med den företrädesrätt är och ära har rätt att kräfv.

Hellre krig.

Tänk ej på krig!

En makas tår

Vid sönderskjuten makes bår

Må be din stridslust hejda sig.

Tänk ej på krig!

Tänk ej på krig!

En moders son,

Som stupar, hemmet fjerran från,

Må hägra blodig framför dig!

Tänk ej på krig!

Tänk ej på krig!

Ett sköfladt land,

Förödt af mord och rof och brand,

Förbannelser på segerns stig!

Tänk ej på krig!

Dock ofrids dag

Kan för oss gry

Med kulors hvin och sablars gry —

Då utan bäfvan svärdet drag

På ärans dag!

För samnt och rätt,

För hem och hus

Du kaste dig i stridens brus!

Och stupar du och all din ätt,

Du dock gjort rätt.

Ty hellre krig

Än annans slaf!

Och hellre eget hem — en graf,

Än oväns hand skall kufva dig

Förutan krig!

H—s H—n.

Excelsior.

Herr X, som tror på rolig fröjd,
På gatan möter pastor Rinne,
Som går med blick mot himlens höjd,
Då tänker X i stilla sinne:

»Der går bland troende ett riktigt mönster»,
Men ser ej pigan som — tvättar fönster.

Butcher.

Tekniska Fabriken Röda Korset

i Stockholm

rekommenderar för hrr återförsäljare följande under kontroll af handelskemisten **Joh. Landin** tillverkade artiklar. Billigaste nettopris. Fritt emballage.

Telegrafadress: *Hilderke, Stockholm.*

Försäljning hos större specerihandlare samt i parti till Fabrikens egna priser hos Hrr A. M. Nordgren & Co., Göteborg.

Priskurant å så väl dessa som Röda Korsets öfriga artiklar sändes på begäran franco.

Maltos-Cannabis.

Cacao i burkar om 1/4 och 1/8 kg.

Kraftbröd för barn

(Kalkfosfat-Biscuits).

Maltos Cakes

(Cannabis-Biscuits).

Kalkfosfat för barn

(inbakas i bröd).

Kraftmjöl för barn

(kokas med mjölk).

Förpackade i van-

liga Cakeslådor och

småburkar om 20 st.

H. G. GROMS & SONS

Populär Punsch

rekommenderas.

SKANDINAVISKA KREDIT-AKTIEBOLAGET

emottager penningar

å **Depositionsräkning**

på 1 å 2 månaders uppsägning mot 2 1/2 % ränta.

» 3 » » » 3 % »

» 4 å 6 » » » 3 1/2 % »

å **Kapitalräkning**

mot 3 1/2 % ränta samt

Upp- och Afskrifningsräkning

mot 2 % ränta;

beviljar lån och kassakreditiver;

diskonterar vexlar;

försäljer postremissvexlar;

åtager sig inkasseringar;

utfärdar resekreditiver;

köper och säljer utländska vexlar samt

in- och utvexlar utländskt mynt;

emottager öppna och slutna depositioner af värde-

papper till förvaring och

utställer certifikat öfver deponerade obligationer

och aktier.

Skandinaviska Kredit-Aktiebolaget.

L. J. Wahlström,

Herrekiperingsaffär

10 Östra Larmgatan 10

Nytt lager af

Öfverrocks-, Kostym-, Ulster- & Byxyger m. m.

Beställningar å Uniformer samt civila Herr- kläder utföras stilfullt.

Nu inkommet

ett större lager af

Engelska Hattar

från 4 kr. till högre priser.

Svenska Hattar till billiga priser, såväl Filt- och Ull- som Hårhattar.

Stort lager af

Jägerunderkläder.

Nu inkommet sorteradt lager af

Färdiga Manskläder.

Kom och jemför priserna i butiken Östra Larmgatan 10.

Affär för

Damkappor

i huset nr 14 vid samma gata.

Carl M. Olsons

Fotografi-Atelier

Masthuggstorget, Göteborg,
rekommenderas.

Prisbelönt i Stockholm
och Uddevalla 1894 för
väl utförda porträtter.

Billiga priser.

Allm. Telefon 57

Svea Smör- & Théförsäljning

Göteborg
(Victoriahallen)

Malmö
(Stortorget)

Helsingborg
(Storgatan)

OSCAR NYMARK, 2:a Langgatan N:o 2, SKJORTFABRIK

samt fabrik för tillverkning af Herr- och Damunderkläder till verkligt billiga priser. Hattar och mössor. Engelska hattar 5 kr. och sportmössor till 75 öre.

Ständigt lager af alla slags Herrhalsdukar.

Efter min död.

Käseri af Gross.

För någon tid sedan hade jag för afsigt att taga lifvet af mig. Hvarför? På fullgiltiga skäl var det sannerligen ingen brist: migrän, dålig matsmältning, utsigten att nödgas läsa en sex delars roman i manuskript o. s. v. För resten tycker jag, att man snarare borde fråga de flesta människor, hvarför de *icke* taga lifvet af sig: de kunde svårligen gifva någon tillfredsställande förklaring. Men själfmordet är helt och hållet en smaksak, som man inte bör inlåta sig i gräl om... Vare det alltså nog sagdt, att jag tänkte befordra mig ur världen. Jag hade redan i vår mest fashionabla vapenhandel köpt en revolver, en liten vacker tingest, en verklig prydnad för hvarje guéridon. Pipan glänste blank som en spegel, det låg något riktigt förledande i det förtjusande lilla otinget... Och i en melankolisk skymningsstund lade jag revolvern framför mig, men beslöt att först röka en cigarr, en äkta Regalia de la Reina, innan jag verkställde mitt uppsåt. Jag hade ju ingen brådska, och det var helt och hållet min ensak, om jag sköt mig en halftimme förr eller senare. Så godt först som sist vill jag dock tillstå, att det blef ingenting af. Och huru det kom sig, skall jag nu i korthet berätta.

Medan jag rökte, föll jag i en slags halflummer — i detta drömmande tillstånd, då förbleknade gestalter åter få lif, minnena taga det närvarandes realitet och det faller öfver oss ett skimmer, en glimt af framtiden, så att vi tycka oss ana, hvad kommande dagar skola bringa... Som jag satt i min bekväma fätölj och med en känsla af välbefinnande blåste små ljusblåa ringar af rök mot taket, under det jag tänkte hit och dit, lade sig en lätt slöja mildt öfver mina ögon, och jag såg hvad jag aldrig förr sett: mig själf som död.

Jag hade skjutit mig. Kulan hade trängt in rakt i hjertat — en kort dödskamp, och lifvet hade flytt. Men långt efter det all kroppslig smärta och alla andra förmimmelser vikit från mig, fullgjorde syn och hörsel med ökad mottaglighet sina funktioner. Rummets och tidens skrankor tycktes ha fallit, jag gjorde samtidigt mina iakttagelser på flera ställen, och det som till sitt förlopp behöfde dagar och veckor, drog på några minuter förbi mitt öga såsom ett levande panorama...

När jag legat en stund på golvet, kom min uppssare in. Han försökte lyfta upp mig, såg noga på mig, kände mig på pulsen, och när han öfvertygat sig om, att jag var död, lät han mig ligga, dök med båda händerna ner i min cigarrlåda — som sagdt: Regalia de la Reina; kan rekommenderas åt hvem som helst — och stoppade på sig tjugufem stycken till eget bruk. Derefter skyndade han ut i andra rummet och började gråta och tjuta. Snart fylles rummet af grannar, och jag hörde sådana yttranden som: »Annat var inte att vänta af honom, en människa utan hjerta och religion. Han klagade för länge sedan hos värden öfver att min dotter brukar spela piano efter tolf!»... »Jag tror att han fört ett mycket utsväfvande lif. Han umgicks med aktriser och kom aldrig hem före klockan elfva om qvällarne»... »Så hemsk han ser ut; ni ska få se, att jag kommer att drömma om honom hela natten»... »Nåja, särdeles vacker har han aldrig varit; han såg jemt så blek och utvakad ut»... »Hvad var han egentligen för något?»... »Hvem har reda på det! Man kallade honom »herr doktor» och i mantalsförteckningen stod han som skriftställare. Men det kan väl ingen levfa af?»... »Nej, naturligtvis!»... Några bedagade damer fälde bittra tårar, men uppenbarligen icke så mycket af smärta öfver mitt sorgliga slut som fastmera därför att tårar pläga förskaffa dem en viss tillfredsställelse. Den, som något känner till gamla fruntimmers täresport, förstår nog, hvad jag menar.

En halftimme senare kommo rättstjenare; man förde mig till bårhuset och i mina rum sätte man stora sigill både här och der, sedan en förteckning blifvit upprättad öfver hvad der fanns. Af släktingar hade jag endast en kusin, en tante och en halfbror. De visade sig allesammans ouröstliga. Deras förtviljan kände inga gränser, och ju mera de tycktes förlora sin själfbeherskning, dess belätnare kände jag mig. Ty fäfan hade icke heller lemnat mig efter döden och därför sade jag också med en känsla af den innerligaste tillfredsställelse: »Det är ändå en skön sak att veta sig vara oersättlig för någon och inte gå ur världen utan att lämna den minsta lucka efter sig. Man liksom förläpver i deras hogkomst, som älskat oss verkligt och oegennyttigt». Jag låg och riktigt gladde mig härät, tills den dag kom, då mitt testamente skulle öppnas. Mina dyra anförvänder infunno sig djupt sorgkladda. Tanten såg riktigt rörande ut i

Göteborgs Handverks- & Industriförenings

LOTTERI.

Serie II 1895 omfattar 4 dragningar med cirka 1,800 vinster till ett värde af 40,000 kronor. Lägsta vinstvärdet 15 kronor. Pris för serielott (gällande till återstående 3 dragningar) 4 kronor. Pris för enkel lottsedel till 2:dra klassen 1 krona. Lottsedlar till 2:dra klassen förnyas intill den 8 Juni å 1 krona. 2:dra klassens dragning eger rum den 8 Juli. Utställningslokal och byrå Erik Dahlbergsgatan 3. Statens telefon 1429.

STYRELSEN.

Göteborgs förnämsta idrotts- och sportsällskaps ordförande. IV.

ALFRED HAGSTRÖM.
(Segelsällskapet Göternas ordförande.)

Otto Jacobsons PARAPLY-FABRIK

Kaserntorget 1. Allm. Telefon 500.

sin långa slöja af svart krusflor. Och den ädla trön började genast i alla tonarter sjunga mitt lof och pris mina upphöjda egenskaper. Det var verklig gripande. Läsningen af testamentet framkallade dock en liten förändring. Kusinen hade jag gifvit mitt porträtt, som han så ofta önskat sig; halfbrödern mitt ur och tanten en

liten pension. Min egentliga qvarlätenskap tillföll en sjukhusfond. Knappt hade de fått höra detta, förrän alla tre kommo öfverens om, att jag i hela mitt lif varit en hjertlös, erbarmelig egoist. Kusinen afstod från mitt porträtt, som han förklarade inte ha något värde för honom; min halfbror förklarade sig med dyster uppsyn villig att mottaga gulduret; tanten åter protesterade på det högsta och sade, att hon genom sitt juridiska ombud skulle låta öfverklaga mitt olagliga testamente. Derpå gingo de alla tre hem och lade af sorgkläderna; min kusin köpte sig till och med i förargelsen en eldröd hälsduk med ljusblå ränder. Ni kan väl tänka er, huru obehaglig denna förändring måste förefalla mig! Men jag tröstade mig snart med, att det går litet hvar på samma sätt; släktingarne tänka endast på arvet, när någon dör. Hvarför skulle just mina vara bättre än alla andra? Uppriktigt deltagande finner man endast hos kamrater, yrkesbröder, dem som dela våra tänkesätt och vårt arbete... Två timmar efter min död talade man endast om mig på ett mycket bekant kafé, der våra artister och litteratörer brukade sammanträffa. Liffigast blef samtalet, när karaktärskådespelaren Z. inträdde. »Hvad säger ni om, att Gross tagit lifvet af sig?» ropade skalden B. — »Jag har aldrig läst något af honom; jag läser i allmänhet inga tidningar» — »Han var just inte mild mot er, teaterfolk» — »Så?» — »Synd om honom emellertid, ty han hade allt en smula talang» — »Ja, men inte mera heller! Hans lustspel gjorde alltid fiasko; hans noveller voro tråkiga och de välsignade käserierna, som han öfverhopade tidningarna med, voro inte en bit bättre: bara imitationer efter fransmännen». Denna sista välvilliga förklaring kom från den dramatiska författaren K., hvars arbeten jag alltid öfver höfvan berömt. »För min del tror jag, att han rent af öfversatt sina käserier,» inföll vår vördnadsvärde konstkritiker F. — »Hvad det beträffar, kunde jag allt gifva er en och annan upplysning,» sade L., en bland mina »intimare vänner», »men *de mortuis nil nisi bene*. Kypare, en konjak till!» — »Han var egentligen bara en frasmakare,» påstod nu en vacker yngling med långa ljusa lockar, »en handverkare utan högre vyer, främmande för alla ideala sträfvan». — »Han saknade inte alldeles begåfning, men han hade ingen grundlig bildning, och det är alltid farligt; han lär en gång ha förväxlat Nerö och Caligula.» — Detta yttrande belönades med allmänt skratt. Derefter frågade han med blonda lockarne: »Hvem af er går med på begrafningen?» — »Alla, alla!» ropades i korus. »Ingen får saknas!» Sedan man öfverenskommit att en quart före begrafningen sammanträffa på en af våra finare restauranter, åtskildes man. Min gode vän L. tillhör redaktionen af en tidning, med hvilken jag alltid stått på god fot. Han åtnöjde sig därför med att under rubriken »Nyheter» inskjuta en så lydande notis: »Litteratören Gross, medarbetare i en del af huvudstadens tidningar, afled plötsligt i morse.» Den blodlockige deremot sprang till en annan redaktionsbyrå och bad att i tidningen få införa en liten dödsruna öfver den man, som i lifstiden stått honom så nära (han torkade en tår ur ögonvrån). Derefter satte han sig ner och skref saker, som jag skäms för att upprepa.

Enligt denna nekrolog var Goethe ett dibarn mot mig. Ut i en i allmänna ordalag hällen inledning yttrade författaren: »Publicisten är en soldat, en stridens man. När han faller, träder en annan i hans ställe. *C'est la guerre!* Vår oförgätliga Gross stod, äfven han i breschen. När han icke längre kände sig ega kraft att storma mot fienden, rigtade han kulan mot sitt eget bröst. Men han slöt sitt lif på ärans fält — han föll vid sitt skrifbord, der pennan ännu icke hunnit torka»... I allmänhet innehöllo nekrologerna mycket beröm. Än vackrare voro kransarne, som lades på min kista, stora kransar med breda och långa atlasband och inskrifter i guldbokstäfver, en till och med från aktör Z., som aldrig läser tidningarna — lager- och palmblad och på de ofantliga banden en gyllne devis: »Konstens genius står, sörjande, vid din bår!» En notisjägare skref upp namnen på alla, som skickat kransar, och offentliggjorde dem i vederbörande tidningar. Så fick frikostigheten sin lön... Vid grafven talade herr K. Han hade under årens lopp lärt sig att med svårighet, men aldrig förgäves, bekämpa den djupa rörelse, som vid dylika tillfällen bemäktigade sig honom. Så gjorde han äfven denna gång. Han behöfde ett par minuter för att lugna sig. Derefter började han berömma mig på ett sätt, som gränsade till oförsändhet. Sitt yttrande på kaféet tycktes han alldeles ha glömt bort, ty han slöt sitt tal så här: »Intet område af litterär verksamhet var dig främmande. Såväl i dramat som i berättelsen tolkade du med mästarehand människosjälens hemligaste strider. Dina minsta arbeten voro mönster af ursprunglighet och originalitet. Och nu är din verksamhet slutad, din hand förlamad, nu är du ryckt ur vår krets! Men i vårt

Pripps pilsner rekommenderas. Pripps lageröl rekommenderas.

minne skall du alltid lefva. Farväl kamrat! Det var hans lycka, att jag var stendöd, annars hade jag sprungit upp och lönat hans tvetalan med en bastant örfil. I referaten öfver begrafningen öfverhopades talaren med beröm för sina vackra ord.

Bara på ett enda ställe beklagade man uppriktigt min bortgång. Det var hos den rike fabrikör E., dit jag var bjuden på supé. Min plösliga död förorsakade dem bryderi. »Hur sorgligt det var», yttrade frun till sin herre och man. »Gross var visserligen tråkig i sällskap, men jag hade behöft honom till den fjortonde. Vi kunna omöjligen sitta tretton kring bordet.» Herr E. visste dock råd; han bjöd sin förste bokhållare i mitt ställe och frun var åter tröstad. Men, jag är en otacksam människa! Jag har ju ännu inte talat om en sak, som mycket gladdde mig. Hvert jag än såg, fann jag ingen smärta öfver min död; jag föreföll mig sjelf som ett vissnadt blad, som af vinden lossnat från sin gren. Då föll min blick på en flicka, på Augusta med de djupa, milda, svarta ögonen. Hon bar icke sorgkläder, ty det hade hon ingen rätt till; hon var ju hvarken min anförvandt eller min fästmo. Hon följde mig icke till grafven och hon höll inga tal. Hon anförtrorde endast i hemlighet sin mor, att hon i mig förlorat sitt käraste på jorden och att hon betraktade sig som min enka. Detta sade hon så enkelt och okonstladt, att ingen, som hörde det, kunde tvifla på dess sanning. Det gjorde mig så utsägligt ondt om den stackars flickan, som jag älskat utan att våga hoppas på genkärlek, att veta henne olycklig — så ondt, att jag genast vaknade till medvetande.

Cigarren hade slocknat, brasan var utbrunnen. Jag lefde ännu, revolvern låg orörd framför mig. »Nej, det skall tusan ta lifvet af sig!» sade jag till mig sjelf. »Den glädjen att först få uttömma sin galla öfver mig och sedan hålla granna tal vid min graf unnar jag inte mina vänner. Johan slipper röka opp mina goda cigarer, släkten skall inte behöfva slåss om mina fattiga smulor och fru E. kan vara lugn för, att det inte blir tretton vid bordet. Men Augusta skall bli min hustru och jag vill hoppas, det skall dröja länge, innan hon blir enka.» Jag steg upp, tog patronen ur revolvern och bar den tillbaka till vapenhandlaren, der jag köpt den. Mot ett litet afdrag, som sig borde, fick jag återlemna den. Med pengarne i fickan gick jag in på en restaurant, begärde en helutelj »Heidsiek Monopole» och tömde första glaset för min mors ende sons välgång. Andra glaset drack jag för hans tillkommande hustru. Och dagen derpå friade jag till Augusta. Svaret var kort, men godt. Det lydde: »Ja.» För den skull torde läsaren ursäktas, att jag icke sköt mig.

Göteborgs brandchef.

På de senare åren har, som hvar man vet, stadens brandkår blifvit en synnerligen populär institution, och hvar helst, när den röde hanen flaxar med vingarne, de hvitklädda, hurtiga gestalterna i ilande fart skymta förbi blir det lif och rörelse bland folket. Det är med en känsla af tillfredsställelse och stolthet man visar på den väl disciplinerade kår, som så många gånger ingripit snabbt och räddande vid många hotande situationer.

Största förtjensten om denna kårs nuvarande framstående ställning har utan gensägelse brandchefen löjtnant *Elof Tegnér* som med godt stöd af synnerligen framstående underbefäl och manskap — ett ypperligt materiel — drivit upp densamma, så att den värdigt kan ställas vid sidan om landets förnämsta, hufvudstadens.

Alltid främst, i blå rock och glimmande hjälm, synes den hurtiga gestalten på den främsta sprutvagnen och springer, såsom det höfves en tapper befälhavare, i spetsen för sin skara.

Elof Tegnér är född den 16 December 1851 i Karlstad. Efter att hafva genomgått Örebro högre läroverk, med studentexamen 1870, blef han kadett 1871 och utnämndes till underlöjtnant vid Göta artilleriregemente 1873. Löjtnant 1878, blef han kapten vid reservartilleriet 1891. År 1890 blef han brandchef härstädes.

En länsmanshistoria.

Uppptecknad af —s.

(Forts. från 4:e sid.)

gemyttlig och började, sedan han bedt gästgifvaren servera sig en kopp kaffe, resonnera med Per och Anders om årsväxten.

Desse hedervärde dannemän voro mycket färdiga i sina svar, upptagna som de voro af att med påfallande glupskhet förtära sina skorpor, sedan de samvetsgrant genombött dem i kaffet.

Gästgifvaren serverade med svassande beställsamhet kommissarien kaffe och frågade, om han behagade skorpor till.

— Ge fn i skorporna, min käre Qvistlund, och ge

mig i stället så'n der grädde! — röt länsmannen plösligt, lade med ett snabbt handgrepp embargo på Pers och Anders koppar med den lilla återstod, de ännu ej hunnit immundiga, och öppnade derefter köksdörren med ropet: — Hitåt, vittnen!

Och in klevo Rättare-Jakob och skrifvaren Olle W. Gästgifvaren var öfverrumplad och tappade alldeles koncepterna. Han gjorde intet försök att förklara sig, när länsmannen och hans tillkallade vitnen konstaterade, att Pers och Anders koppar innehöll nästan rena brännvinet och att ett par dem tillhöriga skorpkanter voro starkt impregnerade af samma vätska.

— Fast, min gubbe! — triumferade kommissarien. — Om en stund skall han få laga stämning med åläggande att svara redan i morgon. Hä-hä, Qvistlund! Hur länge krukans — han vet ordstäfvet. Lars och Anders bli instämda, fast jag blir sjelf tvungen att jäfva er, ty ni är ju kusiner eller tremänningar med den hederlige krögarn.

* * *

Ett par år senare satt fru Alma W. framför en flammande brasa i hvardagsrummet på Hutlösa länsmansboställe. Hon väntade med otålighet sin man, hvilken hela dagen varit ute i tjensteärenden. Plösligt tyckte hon sig höra det välkända rullandet af den unge länsmannens schäs, och hon skyndade sig att ordna tebordet. Om ett par minuter inträdde den väntade och helsades af sin hustru med en hjertlig omfamning.

— Du har varit länge borta, älskade Olle, — sade den unga frun.

— Visserligen, men så kan jag också berömma mig af att ändtligen ha fått Qvistlund fast, — sade den unge länsmannen belåtet.

— Ack, om stackars pappa lefvat, hur glad han skulle blifvit! — utbrast den unga frun.

— Utan tvifvel, — sade länsmannen och slog i en kopp té åt sig, men tänkte för sig sjelf, att i så fall hade han icke varit den lycklige innehafvaren hvarken af länsmanssysslan eller länsmansdottern. Vi äro skyldiga läsaren af denna sannfärdiga historia en kort redogörelse för, huru Olle W. kommit i besittning af bådadera.

Äfven sista åtalet mot gästgifvare Qvistlund var förgäfves väckt. Visserligen ansåg häradsrätten laga bevisning ha förekommit, men hofrätten och högsta domstolen voro af annan åsigt. Gästgifvaren påstod ihärdigt, att brännvinet i »döppekopparne» härledde sig från den främmande bondens »lommeffaska», och som länsman Pinberg ej gitte skaffa fram denne som vittne, ansåg högsta domstolen, att Qvistlund »ej mot sitt bestridande» o. s. v.

Utslaget grämde kommissarien så djupt, att han fick ett slaganfall, som ändade hans dagar, till föga sorg för Hutlösa häradsbor. Olle W. var sjelfskrifven som hans efterträdare.

Den tänkande läsaren har naturligtvis redan gissat att det svåränträffliga vittnet ej var någon annan än Olle W., af hvars egen mun vi ha denna sanna saga.

Ruiner.

I.

Ut i en mild, naturskön trakt,
Der ingen ofrids vålnad klagar,
En gammal kämpe står på vakt
Vid minnen från förlutna dagar.
Han talar ej, men dock man hör
I qvällens aningsfulla stunder
Mång' suck, som flyr till nära lunder,
Och dröjer der en stund och dör.

Så har han stått i sekler år,
En gravvård lik i fagra nejder,
Och på det språk, blott han förstår,
Förtält om svunna, bittra fejder.
Nu är han stappande och arm,
Och det som höll hans mod i striden
Djerft, utan skonsamhet af tiden
Bryts ur hans fasta gråa barn.

Här var dock lek och löje förr,
När krigets ljud för glädjens smälte,
När inom nu förmultnad dörr
Sig rörde kavaljer och hjelte.
En eld man fordom underhöll
Der fukten nu — hans tårar — duggar;
Vid blixtarne ifrån hans gluggar
Mång' båd och tapper kämpe föll.

Ja, borta är hans forna glans
Och mer han tal ej glafvar hvassa;
Men minnet virkat hop en krans
Af löf och blommor kring hans bjessa.
Hans bana slöts med larm och hot
När nya tidens morgon bräckte —
Och nu, nu står ett vekligt släkte
Beundrande invid hans fot.

II.

I dunkel skymning, lätt och fin,
Den gamla ligger i chaisongen
Ej mycket olik en ruin
Ifrån rococons tid, förgången,
I maklig ro på kind så tunn
En domnad löjets engel hvilat,
Och cigarrettens hvirvel ifrån
Kring hennes bleka, vissna mun.

Svenska Maskfabriken,

(Hillerström & Zachrisson)

GÖTEBORG.

Tillverkar och försäljer Siden- och Pappersmasker, Kulörta Illuminationslyktor, Kartonger, allt till billigaste priser.

Maskeraddräkter

förfärdigas på beställning.

Fabrikens arbeten prisbelönta på utställningen i Göteborg 1894.

Telegrafadress: **Masque**, Göteborg.

Statens Tel. 1493.

Japan & Kina

(1 Norra Allégatan 1)

hafva nu slutit fred.

Marschera dit ut i tätt slutna led.

Drick Münchner och Pilsner

och annat godt öl.

— Obs! Gaffelbitar. —

Kaffe, Thé och färska bakelser m. m.

GUST. WIKSTRÖM, JUVELERARE,

Korsgatan 4 (midt för stora Apoteket Kronan).

Rikstelefon 1778.

Guld-, Silfver- och Nysilfverarbeten.

Vackra Förlofnings- och Vigslekringar.

Sportemblem.

Dryckeskannor, Pokaler och Bägare.

Utförandet det allra bästa till billigt pris.

Långedrags

Restaurant

rekommenderas

såsom en angenäm tillflygtsort för Sport- och Idrottsmän

m. fl.

Svenska Glas- & Porslins-Magasinet

(Wilh. Kessmeier)

1 Kungsportsplatsen 1.

Porslin, Glas af alla slag

samt

LAMPOR & NYSILFVER.

Allm. Telefon 669.

K. Y. Dahlbom Urmakeriaffär

Korsgatan 2.

Välsorterad. Prisbillig.

CARL JOHANSSON

(f. d. Arvidsons)

Kopparslagareverkstad.

8 Vallgatan 8, hörnet af Magasinsgatan.

Rekommenderar sig till utförandet af allt hvad till yrket hörer och till billiga priser.

OBS! Förtening verkställes fort och billigt, med endast äkta kemiskt rent tenn.

Extra fina

Parfumer

och

Eau de Cologne

finnas ständigt i

Ziwertz' Etablissement.

Jernvägens Café

är öppnadt och rekommenderas i allmänhetens åtanka.

Obs! Münchner-Öl.

Statens telefon.

OPERAKÄLLARENS Café

I:sta kl. restaurant.
Frukost, Middag och Soupé
rekommenderas.

Vördsamt
J. P. Jonsson.

Man ser det är kopian blott
Af den staty, som fordom varit:
En gammal mö, som drager lott
På ungdomstid, som fjerran varit.
Den hjälper ej den yttre glans
Som omger själens murkna hydda,
Och *Poudre Fleurs* förmår ej skydda
Den vissna ros, som fordom brunn.

Se, hennes barm i vågor gårl!
Men ögats eld har slocknat redan,
Och skugggrädd för de hvita hår
Har känslans måne gått i nedan.
Mig tyckes se en stolt vulkan,
Hvars inre lava tvingats stanna,
Med snökrans kring sin höga panna
Och nedanför en grön altan.

Hon talar ej, dock höra vi
Af väggar, möbler, hvar vi blicka,
Af hvarje litet souvenir,
Att förr hon var en firad flicka,
En skönhet, som mer tyngd ej fann
Ån sina stolta, tunga anor,
Som vid koketteriets fanor
De allra skönsta segrar vann.

Då brann den eld, som vidt omkring
Var prisad för de färger hjerta,
Som uti kavaljerers ring
Obotligt svadde månet hjerta.
Men afund sad' att hon var dum,
Och bland de gamla gick ett sqvaller:
Att hennes fider ifrån Galler
Ha räddat — Kapitolium.

Nu borta är den forna glans
Som sken på balsalongens tiljor.
Och lifvet är ej mer en dans
På granna rosor och på liljor.
Hon vara vill ett återsken
Af fjerde versen i Ephesus,
Och dyrkar träget »Söte Jesus»,
Och läser dikter af Wirsén.

C. R. A.

Revy.

Efter vinterns långa stiltje i affärlifvet har det kommit en glad, liflig, frisk vårsång, och våra affärsmän och dito af det täcka könet ha derunder till dels kunnat taga skadan igen. Våra mest värderade medarbetare förtjena nu som alltid en liten eloge för sträfsamhet och god arrangeringsförmåga.

Den stora marknadens mångfald af artiklar leder sitt upphof från industrien och handverket. Derfor, äras den som äras börl Vi ha här i staden en mycket lifaktig förening, *Handverks- och industriföreningen*, bestående af utmärkt dugtigt folk. Denna förening har anordnat lotteri, hvars uppgift att befrämja afsättningen af alster af svensk yrkesskicklighet och konstflit slagit mycket bra ut.

Den 8 Juli i år föranstaltar föreningen sin andra dragning, dervid en mängd vackra, eleganta och praktiska artiklar utlottas. Man bör icke glömma att i tid köpa lotter och såmedels gynna inhemskt arbete. Utställningen ordnas nu liksom fört af herr *Otto Jacobson*, den kände paraplyfabrikören och lotteriets föreståndare, hvilkens stora arrangeringskonst torde vara känd.

Den större industrien, att särskildt här nämna *Almedahls fabriker*, erbjuder nu för vårsången en mängd artiklar. I sitt försäljningsmagasin vid Drottninggatan tillhandahåller den nämnda fabriken en mängd tyger af det utmärkta fabrikat, som gjort detta etablissemangt namnkunnigt vidt omkring. Göteborgarne skola gynna svenskt arbete — fabrikanter och konsumenten, båda vinna derpå.

Snedt emot Almedahl ha vi *Claes Öhlin*, som genom redbart behandlingsätt af kunderna och utmärkta varor lyckats bringa sitt magasin i främsta rummet af våra försäljningsmagasiner. Särskildt rekommendera vi de utmärkta handväfda tygerna. En annan praktiskt och solid affär i samma branche är fröken *Bertha Andersons*, Korsgatan 15, och i kappbranchen intager fröken *Aronsons Kappfabrik*, Andra Långgatan 4 B, ett främstående rum för yrkesskicklighet och fermitet.

Sportens tid är kommen, man åker velociped — en sport som blifvit riktigt modern — seglar, ror, rider och springer kapp. Och sommarnöjena locka med oemotståndlig makt. För idrottens män tillhandahåller *Oscar Nymarks* skjortfabrik, Andra Långgatan 2, de ypperligaste sportskjortor och sportmössor, *L. J. Wahlström*, Östra Långgatan 10, syr praktiska kostymer, *C. M. Heurlin*, Kronhusgatan, gör likaså, modernt och fint, och *C. H. Ström & Co.*, Torggatan, tillhandahåller ett nytt fabrikat, dr Thomallas sundhetsunderkläder, som skola vara något alldeles utmärkt i sitt slag. Och så erbjuder herr *G. & H. Hasselblads* stora affär de ypperligaste fotografiapparater, handkameror af svensk och utländsk tillverkning, hvarmed under utflygter och sommarnöjena kunna tagas de ypperligaste bilder. Amatörfotografien vinner stor utbredning och är ett synnerligen praktiskt nöje.

För utfärderna få vi aldrig minst glömma de materiella behoven. Här finna vi då *Svea smör- och teförsäljning*, som efter ett års förlopp i sina prydliga lokaler vunnit en enorm omsättning, *Alfred Hagström*, hörnet af Kristinelunds- och Lorensbergsgatorna, som erbjuder de finaste konserver, *O. P. Anderson & Son* utmärkt aquavit, *Maltärycksaffären vid Kanaltorget* Victoria lageröl, mycket godt, *Aug. Wallberg*, Saluhallen, som erbjuder goda ägg och kycklingar, *Fredrik Lindén*, Lilla Korsgatan, utmärkta delikatesser och ost, hvarförutom de välkända, högt stående firmorna *Lyckholm* och *Primp* leverera det bästa lager- och pilsneröl och firmorna *Groms & Son* utmärkt »Populärpunsch», som i sanning gör skäl för namnet, och *Johnson & Bogren*, som i sin butik i Vägboden tillhandahåller all slags spirituosa. Och till dessa flytande goda saker levererar *Svenska glas- och porslinsmagasinet* (Kessmeier), vid Kungsporsplatsen 1, glas med väl ristade namn på, och bleckslagaren *Karl Johanson*, Vallgatan 8, gör praktiska kärl, passande för utflygter. Och slutligen lemnar mineralvattenfabriken *Vestkusten*, apotekare

Kolsyrade Läskedrycker

från Vestkustens Mineralvattenfabrik,
Apollinaris-, Biliner-, Selters-, Vichyvatten, Sockerdricka, Lemonader, Champagne Lactica och Champagne Cobbel, beredda af oblandadt, steriliseradt, kolrenadt Delsjövattenledningsvatten, kemiskt rena salter och ren kolsyra.

Under kontroll af professorn i kemi vid Upsala Universitet D:rn och Ridd. P. T. Cleve.

Prisbelönt vid flera utställningar.

Nederlag och försäljning af *Secularis* från Skofteby.

Rikstelef. 11 44.

Allm. Telef. 2 92.

Rekommenderas

J. G. LOBERG, Apotekare.

Särö Hafsbad

Restaurations.

(Saison: 1 Juni—15 September.)

Rekommenderas i respektive badgästers benägna hägkomst.

Vördsammast

Christine Magnusson.

Godt Kök!

The Singer Manufacturing Co.

NEW-YORK.

Verldens största Symaskinsfabrik, den enda som tillverkar Symaskiner för alla industriella yrken. Erkändt bästa symaskiner för Familjer, Sömmerskor, Handverkare och Fabrikanter.

Säljas till billigaste pris och på förmånligaste afbetalningsvilkor.

Singers Filial,
GÖTEBORG

16 Korsgatan 16.

Trädgårdsföreningens Restaurant.

Dagligen:

Taffelmusik $\frac{1}{2}$ 3— $\frac{1}{2}$ 5. Stor instrumental-konsert från kl. $\frac{1}{2}$ 8—11 e. m. under anförande af musikdirektören Hjalmar Meissner. Table d'hôte å 1: 50 och 2: 50 samt A la Carte-servering.

J. G. Loberg, ypperliga läskedrycker. Detta etablissemangt förtjenar framhållas som ett af de förnämsta i sitt slag här i landet.

För sommarställen och utfärder tillhandahåller den välkända firman *Gillblad & Co.* välgjorda flaggor och standers.

Af andra affärer, som böra ihogkommas nu i vårsången, må framhållas de framstående urmakarne *C. A. Paterson*, *Herman Wahlberg* och *K. Y. Dahlbom*, hvilka leverera goda ur och optiska artiklar, juveleraren *Kjernäs* med utmärkta nysilverartiklar, och *Gust. Wikström*, Korsgatan 4, som tillhandahåller stilfulla sportemblem.

Adolf Bratt & Co. kolaffär levererar goda kol, och *Maskfabriken*, Kustgatan, utmärkta kartonger, uti hvilken tillverkning fabriken erhållit stort uppsving.

För toaletten rekommendera vi *M. Zadigs* — den högt aktade Malmöfirman — ypperliga fabrikat, hvaraf särskildt må framhållas *Eau de Cologne Triple*, hvilken med sin uppriskande doft täflar med de bästa Kölnerfabrikat. En annan *Eau de Cologne*-firma är hollleverantören *Zwoer*, som tillverkar fina parfym, och *Sofie Hallberg* står alljämt främst som försäljare af parfym och dermed sammanhängande toilettartiklar. För hus och hem erbjuda *Bergdahl & Pettersson* utmärkta möbler och *Singers filial* verldsberömda symaskiner, och till allt detta kunna vi få pengar, om vi ha det väl ställt, genom den mäktiga penninginrättningen *Skandinaviska Kreditaktiebolaget*.

En fin sportaffär är herr *A. L. Bagges*, Vesta Hamngatan, hvars *Atalanta-velocipeder* åtnjuta det högsta anseende såväl här i Göteborg som i det öfriga landet.

Fotografen *Carl M. Olson*, som erhållit pris såväl i Stockholm som Uddevalla, presenterar i sin annons ett smakfullt hedersdiplom. Hans erkända skicklighet har också förvärfvat honom stor kundrets.

Karl O. Lindebergs handelsskola få vi icke heller glömma bort. Sommarkurser pågå der liksom föregående år och torde komma att begagnas af en mängd elever. För sin utmärkta undervisning i bokhålleri och i andra till det merkantila lifvet hörande ämnen åtnjuter och skolan det högsta förtroende.

Röda korset, den kända tekniska fabriken i Stockholm, levererar en mängd artiklar, som vunnit kolossal utbredning. Der synes Cacao, Maltos-Cannabis, Maltos-Cakes och Kraftbröd, allt för helsans bevarande.

Sommaren är utfärdernas tid. Naturen vinkar. Längst bort ha vi det herrliga *Särö*, med väl skött restaurant, närmare oss det vackra *Styrsö hafsbad*, med den skicklige Möller som värd, och närmast det fagra *Långedrag*, vid Strömberg som förtur för spiran. Men vill man inte resa bort, finnas i staden utmärkta friluftställen: *Slottsskogen*, *Trädgården* och *Henriksberg*, från hvars luftiga verandor erbjudes den mest praktiska utsigt öfver revieret, samt *Opera-boulevard* med utsigt åt allén, der den populäre Jonson för spiran. *Imomhuskaffer* finna vi i den storstadsmessiga, populära *Öhällen*, *Weise*, *Östugan*, *Tullen*, hvars trefliga lokaler äro mycket omtyckta, kaffet *Japan* och *Kina* vid Allégatan nära Jerntorget, med en synnerligen elegant inredning och billiga varor, källaren *Göta Lejon* under *Hôtel d'Angleterre*, med trefliga målningar och friskt öl af *Lyckholms*, kaffet *Tre kronor* vid Magasinsgatan, berömdt för goda gaffelbitar, samt *Jernvägens kaffe* vid Nya Strandgatan, som är nyinredt, elegant och behagligt. Se närmare annonserna?

Denna tidning är tryckt hos *Bonniers Boktryckeri Aktiebolag*, som genom fint arbete täflar med landets förnämsta. Och den är falsad hos *Ljunggren & Liedholm*, en framstående bokbinderfirma, bekant för konstnärligt arbete.

För Våren! För Sommaren! Ada Aronsons

Kappfabrik & Kortvaruaffär,
Andra Långgatan N:o 4 B.

Å fabriken tillverkas alla sorters

Kappor

fort, väl och billigt.

Dam- och Herrartiklar. Modeartiklar.

Lager af Parfym. Obs.! Fina träsneiderartiklar.

Gammal fin

1ma AQUAVIT

O. P. Anderson & Son,
Göteborg.

Styrsö Hafsbad

(f. d. Bratten)

Restaurant ***

rekommenderas.

Olof Möller.

Kafé Tre Kronor

Magasinsgatan N:o 12.

Första klassens Kafé & Matsal.

Kaffefrukost 50 öre. Middag serveras.

Gaffelbitar hela dagen.

Sexor å 75 öre till högre priser.

Enskilda rum med piano.

Statens telefon 7 81.

Ellen Petterzon.

Nya mönster

i

Tvättyger

såsom Percal, Satin, engelskt Bomullstyg, Krepone, Bomullsflanell, Twills, Domestik, handväfadt Bomullstyg i diagonal.

15 Korsgatan 15.

Bertha Anderson.